

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 40

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 19 d'octubre del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5838/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per a les explotacions agrícoles que deixin de regar. 1842
 - 2) **RGE núm. 5839/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de la targeta bàsica. 1843
 - 3) **RGE núm. 5840/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la dotació econòmica de l'abonament-guarderia. 1843
 - 4) **RGE núm. 6443/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dotació econòmica corresponent al mes de setembre. 1843
 - 5) **RGE núm. 6242/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assignació pressupostària als centres educatius. 1844
 - 6) **RGE núm. 6430/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a assignació pressupostària als centres docents. 1846
 - 7) **RGE núm. 6445/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miguel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a
-

- actuacions en matèria de reserves marines. 1847
- 8) RGE núm. 6447/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del Pla de qualitat d'aigües de bany. 1847
- 9) RGE núm. 6449/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de l'IBISEC. 1848
- 10) RGE núm. 6450/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la Plataforma de compres per part de l'ib-salut. 1848
- 11) RGE núm. 6441/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés als calaixos dels funcionaris. 1849
- 12) RGE núm. 6446/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa per a pacients amb deteriorament cognitiu. 1850
- 13) RGE núm. 6448/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats del TAMIB per tal de disminuir les convocatòries. 1850
- 14) RGE núm. 5921/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a absència de la consellera de Salut al Consejo Interterritorial del Sistema Nacional. 1851
- 15) RGE núm. 6442/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliurament de 600.000 euros a l'administrador d'Idus de Comunicació. 1852

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3997/04, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ajudes i els motius que dugueren a finalitzar l'ajuda a Camariñas, així com les irregularitats comeses pel seu equip des de la seva arribada a la conselleria en relació amb aquesta línia d'ajudes. 1853

III. MOCIONS:

- 1) RGE núm. 5941/04**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats desenvolupades per autoritats i funcionaris desplaçats a Moscou el febrer del 2004; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4761/04. 1862
- 2) RGE núm. 6061/04**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de viabilitat del sector lleter; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3212/04. 1869

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària d'avui i el primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5838/04, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per a les explotacions agrícoles que deixin de regar.

La primera pregunta RGE núm. 5838/04, ajornada a la sessió de dia 28 de setembre, relativa a ajuts per a les explotacions agrícoles que deixin de regar i que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta va dirigida a la consellera d'Agricultura amb el següents termes. Té pensat la conselleria posar en marxa els ajuts o subvencions per a les explotacions agrícoles que deixin de regar?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA ((Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. En data de dia 3 de juny del 2004 es va firmar la resolució del PROALFA, publicada en el butlletí núm. 81, de dia 10 de juny i que en la seva línia contemplava la subvenció de farratges d'alta demanda hídrica regades amb aigües subterrànies per a altres cultius, farratgers de menor demanda hídrica. Es presentaren 51 sol·licituds, de les quals 35 han estat acceptades, per una

subvenció de 342,58 euros per hectàrea. Amb un total de 636 hectàrees pel que suposa 217.880 euros.

I.2) Pregunta RGE núm. 5839/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de la targeta bàsica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 5839/04, ajornada de la sessió de dia 28 de setembre, relativa a funcionament de la targeta bàsica que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quines mesures, tan de gestió com econòmiques, ha implantat la Conselleria de Presidència i Esports per al funcionament de la targeta bàsica?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyores diputats. En relació a la targeta bàsica explicar que s'han produït una sèrie de millores en el tema de la seva gestió i del seu pressupost. Des d'un primer moment vàrem estudiar quin era la forma possible de poder millorar la seva accessibilitat. Les persones que accedeixen a la targeta bàsica bàsicament són persones que són benefactors de les LISMIS o dels fons assistencials i són les pensions més baixes i moltes d'elles són persones amb minusvalies i persones majors de 65 anys que tenen problemes de desplaçaments i molts d'ells viuen a la Part Forana. Per tant, per evitar que s'haguessin de desplaçar a demanar la targeta i a cercar-la per segona vegada vàrem fer un concurs que va guanyar una entitat bancària i a partir d'ara aquestes targetes es reparteixen a les pròpies entitats bancàries de cada municipi.

L'altra aportació important d'aquesta targeta bàsica ha estat que s'ha incrementat el seu pressupost en un 16% per a l'any 2004, passant de 180 euros per targeta a 200, també s'ha incrementat el seu nombre de benefactors, passant a l'any 2004 de 7.500 persones que se'n beneficiaven a 8.500. La idea per tant, és seguir augmentat prestacions socials d'aquest caire i ajudar sobretot a les persones que més ho necessitin.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 5840/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la dotació econòmica de l'abonament-guarderia.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 5840/04, ajornada de la sessió de dia 28 de setembre, relativa a increment de la dotació econòmica de l'abonament de guarderia que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Oleo López del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. OLEO I LÓPEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del Grup Popular voldríem saber si té previst la Conselleria de Presidència i Esports incrementar la dotació econòmica de l'abonament guarderia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyores diputats. En relació a aquesta qüestió afirmar que sí, que l'any 2004 s'ha destinat un pressupost d'1 milió d'euros i que per a l'any 2005 augmenta un 50%. Passarem a destinar a aquest programa 1,5 milió d'euros i això de forma conseqüent du a l'increment del nombre de famílies que se'n puguin beneficiar. Enguany concretament han estat 3.374 famílies i per a l'any 2005 seran unes 5.000 famílies.

La idea és anar augmentant també de forma progressiva perquè a finals de legislatura volem arribar als 10.000 infants de 0-3 anys que en aquest moment van a una escoleta infantil, ja sigui pública o privada. Es tracta d'una ajuda que en definitiva el que pretén és ajudar a conciliar la vida laboral i familiar i que va destinada de forma general a les famílies, però de forma particular a les dones. Té un import de 300 euros anuals per a les famílies que tinguin un infant de 0-3 anys i de 400 euros anuals si són membres de famílies nombroses o si són nins amb discapacitats.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6443/04, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dotació econòmica corresponent al mes de setembre.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 4 RGE núm. 6443/04, relativa a dotació econòmica corresponent al mes de setembre que formula l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, pot explicar la Conselleria d'Educació i Cultura els motius pels quals els centres escolars de les Illes Balears no han rebut en el mes de setembre la dotació econòmica corresponent al seu pressupost de funcionament?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, els motius pels quals encara els centres no han rebut aquests doblers és perquè l'adscripció d'aquesta partida en el fons de contingència ha dificultat la progressiva incorporació de recursos i ha dificultat fer possible aquest pagament, jo esper que quan abans es pugui anar progressivament incorporant de tal manera que els centres disposin abans d'acabar l'any de tot el finançament que estava previst en el pressupost i que ascendia a 7.489.453 euros.

EL SR. CONSELLER:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, m'ha desconcertat perquè m'havia semblat entendre l'altre dia en una lectura al diari que vostè s'havia compromès a pagar quan abans aquests pressuposts i jo tenia preparada la meua resposta, precisament partint d'aquesta idea de què en dues setmanes estaria solucionat aquest problema que és molt greu. Llavors ara no sols li he de dir que estic sorpresa de què per uns motius que segur que són forts, però que a mi em sembla que no justifiquen que els centres nostres en aquests moments no puguin, no només pagar els deutes de les coses, pintures, etcètera que han fet durant el mes d'agost, sinó que no poden ni tan sols comprar les coses que tenen de funcionament corrent. Un pressupost que està pressupostat, uns diners que estan pressupostats.

I li dic tot això, em sembla que això és un problema molt greu perquè no recordam que hagi passat mai aquest retard de quasi bé dos mesos amb el pressupost de funcionament corrent, per no explicar-li totes les altres mancances que estam aquí posant de manifest, però que potser avui no són el dia de posar. M'agradaria saber si hi ha alguna manera perquè vostè no ens digui solament per tranquil·litzar els nostres centres que intentarem pagar abans de què s'acabi el curs. Els centres han de comprar gasoil, han de pagar el telèfon, el llum que són amb aquests diners. Amb què ho han de fer?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo em cregui que som molt sensible a aquesta situació perquè la conec i la pateix, naturalment les reivindicacions arriben a la conselleria, també arriben a l'oposició. Però naturalment arriben a la conselleria, les comprenc i crec que són justificades, estam fent tot el possible per recuperar aquestes quantitats i anar-les incorporant progressivament. És veritat que això ha suposat determinades restriccions i determinades dificultats.

Allò que no em sembla raonable és que vostè digui que no hagués passat mai. El primer any que vàrem arribar nosaltres en execució del pressupost de l'anterior Govern no s'havien pressupostat els darrers 3 mesos del sou dels professors, per posar un exemple que també té a veure amb la despesa corrent i que també és una cosa important com vostè comprendrà. Ens vàrem trobar que no hi havia doblers en el pressupost, no estaven pressupostats els sous dels professors del darrer trimestre. Això es va resoldre naturalment, però sempre ens trobam amb dificultats de caràcter operatiu. Jo li vull transmetre les necessitats i l'esforç que estam fent per intentar, quan abans millor evidentment, jo li he dit en algun moment que serien poques setmanes i desgraciadament això té uns procediments administratius, jo tenc còpies aquí de les modificacions de crèdit que es vénen tramitant per donar resposta a aquesta demanda, però desgraciadament els processos administratius no són tan àgils com a mi m'agradaria i naturalment ens trobam que a molts de centres s'han trobat amb dificultats operatives, de vegades sincerament també ho dic, en alguns casos perquè no tots són iguals, un poquet exagerades, en altres també amb vertadera situació de necessitat i nosaltres pensam que durant aquest mes podrem regularitzar aquesta situació.

1.5) Pregunta RGE núm. 6242/04, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assignació pressupostària als centres educatius.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 6242/04, relativa a assignació econòmica dels centres educatius que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, certament des de què vaig presentar aquesta pregunta m'ha arribat molta més informació al respecte, s'ha confirmat, ho ha confirmat vostè aquí que hi ha un forat pressupostari, que els centres educatius han protestat, que el Sr. Rafel Bosch s'ha reunit amb els equips directius per suplicar-los que no es mobilitzessin, a Menorca dia 8 d'octubre per exemple, i que vostès estan negociant un crèdit, també en paraules del Sr. Rafel Bosch.

Bé Sr. Conseller, vostè sap que els centres reben 3 pagaments a l'any, 2 el primer semestre, gener i maig i un el segon semestre, l'agost. A data d'avui, vostè ho ha confirmat, aquest darrer no l'han cobrat. I ara ve la meua pregunta, aquest és el mes fonamental dels tres perquè és quan es posa en marxa tot el funcionament del centre, s'han de reposar materials, s'han de fer les comandes i no han cobrat. Llavors Sr. Conseller, s'han reduït, retallat, o suprimit els pagaments que pertocava a l'agost? És redundar després de la pregunta, però l'he de fer com l'havia formulada.

S'han reduït, retallat, o suprimit el pagament que pertocava a l'agost, el tercer pagament?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. No s'ha reduït, ni s'ha suprimit, s'ha retardat, això ja ho he dit a la pregunta anterior, és un fet que jo lament moltíssim i que a més m'ha fet reflexionar molt respecte l'any que ve allà on aquesta partida tindrà un increment per cert notable de més d'un 3%, esper, si el Parlament aprova els pressuposts.

Per tant, he de dir que m'ha obert una reflexió basada sobretot en la necessitat d'unificar criteris. El problema és que tenim 150 contractes amb GESA, tenim 150 de subministrament de gasoil per a calefaccions, vist globalment hi ha una falta d'eficiència en la gestió d'aquestes qüestions. Naturalment sense entrar dins l'autonomia dels centres, d'administrar els recursos que els corresponen, als que tenen dret, crec que hi ha una sèrie de factures que si les unifiquéssim podríem aconseguir algun petit estalvi.

Naturalment jo som el primer que lament que aquests centres no hagin disposat d'aquests recursos en el moment necessari, però insistesc en dir que no estam demanant un crèdit, si s'ha publicat això és erroni. El que estam fent és modificar crèdits en combinació i autorització, com és natural, de la Conselleria d'Hisenda per poder fer efectius aquests recursos. I això és un procediment administratiu lent, però no obeeix a la sol·licitud d'un crèdit com s'entendria, la sol·licitud d'un crèdit extern per poder fer front als deutes. Aquesta no és la situació en la que estam perquè, vull insistir, que aquesta quantitat estava plenament consignada en els pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. Conseller, no ens ho ha aclarit. Jo crec que hauria de contestar bàsicament per què ha passat tot açò. És a dir, expliqui vostè per què inicialment es va dir als centres que no cobriren fins el proper pressupost, és a dir, el gener o febrer. Després de què els centres rebessin un *e-mail*, en tenc aquí una còpia, allà on se'ls demanava el seu estat de comptes. Expliqui també per què el Sr. Rafel Bosch, vostè ara diu que no, va dir dia 8 d'octubre a Menorca que estaven negociant a corre-cuita un crèdit i precisament va dir "amb l'entitat bancària Sa Nostra" per poder pagar almanco una part d'allò que deuen els centres.

Açò és allò que va dir el Sr. Rafel Bosch i açò és allò que en principi ens hauríem de creure, o va enganar ell a tots els directors i equip directius de Menorca, m'ho han confirmat un per un. Però sobretot hauria d'explicar com ha consentit vostè que es desviessin 1.500 milions de pessetes d'educació, 9.222.886,24 euros exactament, al fons de contingència per pagar la casa de Michael Douglas i l'equip ciclista. Açò nosaltres ho vàrem advertir en el debat de pressuposts, que

passaria açò que està passant i no ens varen fer cas. Ara diuen que llevaran el fons de contingència, esper que sigui veritat.

Però també vostè hauria de ser conscient i donar explicacions de què ha creat crispació i ha creat problemes al sistema educatiu de les illes, l'està creant en aquest moment. I açò no és fruit de res més que de la mala gestió perquè haurà d'explicar als centres com pagaran el llum, com pagaran el telèfon, com pagaran l'aigua si no els surt bé aquesta modificació de crèdit, o que aquest crèdit que diu el Sr. Rafel Bosch que vostès estan negociant. I hauran d'explicar també als pares quines activitats no es podran dur a terme per culpa d'açò.

En definitiva Sr. Conseller,....

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment ja he explicat, no ho tornaré dir, perquè s'ha arribat a aquesta situació, l'assignació d'uns recursos al fons de contingència ha dificultat la reincorporació de crèdits a aquestes partides. Però l'objectiu que té la conselleria que jo dirigeix és que puguem liquidar tota la quantitat que estava pressupostada. Per tant, al final els centres hauran tengut els mateixos recursos que varen tenir l'any passat i que varen tenir l'any anterior. Això crec que és fonamental dir-ho perquè aquí pareix que s'estan escatimant qüestions.

Miri s'ha demanat un estat de comptes als centres, això pareix que ha caigut malament a alguns veig, per saber l'estat real de comptes dels centres i poder determinar quins són els més necessitats i quins no ho són tant, això és una cosa absolutament coherent. Vostè coneix molt bé aquest món i sap que de vegades els centres disposen de comptes on tenen recursos per fer front a emergències.

Bé com que en la tercera pregunta, en el sùmmum de l'originalitat, va sobre el mateix i s'acaba el temps, després seguiré parlant d'aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 6430/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a assignació pressupostària als centres docents.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 6430/04, relativa a assignació pressupostària dels centres docents que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, per fi algú comença a donar alguna cosa semblants a explicacions perquè fins ara ningú en donava i ha estat necessari que hi hagi aquestes 3 preguntes en el ple d'avui perquè vostè comenci a dir alguna cosa. Nosaltres pensam que allò que hauria d'haver fet davant d'aquesta situació, que no havia passat mai, o això com a mínim diuen tots els directors de centres, és demanar vostè mateix una compareixença urgent per donar explicacions. Però no ho ha fet i ha estat necessari que es fessin aquestes preguntes.

Miri l'assignació de l'últim quadrimestre, que estava cada any ingressada l'1 de setembre, ni hi està, ni es sap i vostè segueix sense respondre, no es sap quan estarà ingressada. Vostè segueix donant llargues i confia que en pròximes setmanes, però de moment no confirma quan estaran ingressades. I vostè no ha donat explicacions i ja els seus directors insulars estan directament desapareguts, no apareixen en els seus despatxos, ni contesten a ningú.

Miri la situació és prou greu com que ja hi ha centres que han suspès cicles formatius, han suspès i ho han deixat per gener, a veure si per gener poden, perquè no tenen els ingressos per poder fer les despeses mínimes i imprescindibles per comprar el material i s'han suspès cicles formatius. Però a més, hi ha el risc evident de què alguns d'aquests centres els tallin llum o telèfon perquè no tots tenien un romanent per poder fer front a això. I què passarà si aquest clima tan benigne que tenim ara canvia i ve el fred. Vull dir, no tendran per a la calefacció. No, no Sr. Fiol és una preocupació real dels centres educatius, no tenen per a la calefacció si entra una ona de fred de manera ràpida els centres estaran sense calefacció.

Bé i totes aquestes coses de què estam parlant es corresponen a un país del tercer món? No, es correspon a la comunitat que vol ser el centre de l'eix de la prosperitat, això passa aquí. I a una comunitat que diu que garantirà la lliure elecció de centre i que no és capaç de pagar aquestes despeses. Sí que és capaç de gastar inútilment pagant dos professors per aula...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc Sr. Diputat li he de dir que tenc per costum donar resposta a les coses que se'm demana sempre, més encertadament o amb menys encert, però procur donar respostes coherents i objectives. Jo he donat una explicació objectiva de per què estam en aquesta situació que jo som el primer que lament i que intent corregir, jo i tots els directors generals.

Frustrats les mínimes, jo no li consent a vostè que digui que l'equip de directors generals que m'acompanyen no són als seus despatxos i no hi són per a ningú. Això és una frivolitat que vostè diu aquí alegrement perquè ho pot dir, com que és diputat no li passa res. Això és una vertadera frivolitat. I els

delegats insulars igual, fan feina i a més, en el mode de veure, la fan molt bé. Per tant, aprofit aquesta intervenció per felicitar els directors generals i als delegats insulars per l'esforç que fan col·laborant amb el conseller en intentar resoldre els problemes que tenen.

Es parla aquí, amb molta facilitat també, de crispació, es fa tremendisme, es diu què passarà si entra una ona de fred i no hi ha doblers per pagar els recursos. Jo també he passat aquesta preocupació i també estic mobilitzant els recursos perquè no ens trobem en aquesta situació. I precisament per això hem demanat l'estat de comptes de tots els centres, per poder distribuir, estam intentant trobar un acord amb els proveïdors de combustible i amb els proveïdors elèctrics per poder aconseguir uns preus més raonables en el conjunt del pressupost.

Jo dubt que s'hagin suspès cicles formatius, jo no dubt que en un moment determinat no hi hagi hagut alguna dificultat molt puntual i molt concreta que naturalment ha estat utilitzada pels de sempre per convertir-ho en un vertader escàndol. Sí pot exhibir tots els diaris, jo també els llegeix amb molt d'interès cada matí i un dia fins i tot podem parlar de les raons que hi ha darreres determinades batalletes polítiques que fan alguns diaris, no es preocupi que jo el tema d'Eivissa el conec molt bé.

Miri, li he de dir molt sincerament que el nostre únic esforç i la nostra única dedicació és aconseguir incorporar aquests recursos i durant l'any s'han incorporat més de 100 milions en el departament d'educació, perquè clar aquí ens trobam amb una situació que no és la que voldríem, però l'intentam corregir i em sorprèn que cap de tots aquests que protesten tant ara protestessin, insistesc perquè val la pensa subratllar-ho, quan no es podien pagar les nòmines dels professors del darrer trimestre, com he explicat a la contestació de la primera pregunta. També són despeses corrents i molt importants perquè naturalment els professors mantenen una família...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 6445/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miguel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en matèria de reserves marines.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 6445/04, relativa a actuacions en matèria de reserves marines que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta per a la consellera d'Agricultura referida a quines actuacions està portant a terme la consellera d'Agricultura en el tema de reserves marines?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Agricultura.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margarida Moner i Tugores):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Pel que fa a l'exercici del 2004 podem destacar les següents actuacions: la creació de dues reserves en el ponent de Mallorca, la reserva marina del Toro i de les illes Malgrats que suposen la cinquena i sisena respectivament reserves de les Illes Balears. També s'està tramitant l'abalisament de les reserves, els estudis preliminars realitzats per la Direcció General de Pesca i les observacions de nombrosos bussejadors (...) que mostren ja una gran recuperació de la fauna piscícola de la zona i que ha generat una important demanda d'immersions d'esplai, han passat de les 2.000 immersions.

La consolidació definitiva de la reserva marina del migjorn de Mallorca, dotant-la d'uns mitjans de vigilància pròpia, així com d'una regulació de la pesca professional d'una forma més sostenible i concordant amb la tradicional d'aquella costa. L'establiment també de normativa específiques per a la regulació de busseig i les reserves allà on han experimentat un important creixement.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 6447/04, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del Pla de qualitat d'aigües de bany.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 6447/04, relativa a desenvolupament del Pla de qualitat d'aigües de bany que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot vull aprofitar per felicitar el conseller de Medi Ambient i el de Turisme, ara no hi és en aquest moment, que el facin extensiu també a tot el personal, per l'èxit que ha tengut aquest estiu la neteja de les aigües dels nostres litorals de totes les Illes Balears. La gran quantitat de fems i deixalles recollits i la vigilància feta també per personal ha demostrat l'eficàcia d'aquest pla de qualitat i que no tenc cap dubte que anirà millorant any rera any.

Per açò volem saber des del Grup Parlamentari Popular sobre quines són les previsions de la Conselleria de Medi Ambient per a l'any que ve en relació a aquest desenvolupament del Pla de qualitat de les aigües de bany.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, les previsions són continuar, l'adjudicació es va fer per a dos anys, prorrogable dos anys més. És a dir, l'any que ve està garantida la despesa per a aquesta qüestió, tan per Turisme com per Medi Ambient. Això són les previsions immediates.

Però la realitat és una altra, la realitat és que ara necessitem l'autorització de Madrid per poder continuar aquesta feina dins aigües que no són nostres, que vàrem tenir del Govern anterior, esper obtenir aquesta autorització del Govern central en aquests moments. I també, ja que això és una competència que no és del Govern balear i l'exercim perquè necessitem tenir les nostres aigües amb la qualitat que toca respecte les directives comunitàries que marquen en qüestió d'aigües de bany, necessitem la implicació del Govern central, perquè xerri menys de temes mediambientals i miri d'aportar allà on el Govern balear, tots els ciutadans de les Illes Balears estan intentant tenir unes aigües de qualitat.

Per tant, les previsions són continuar, però esperam i ja hem plantejat això al ministeri, de què també s'impliquin. En quina part ens agradaria que s'impliquessin? En dues que podem també compartir econòmicament, no és que diguem volem que ho paguis tu, no. Una d'educació ambiental i l'altra de vigilància d'aquell que infringeix i tira fems a la mar. I en educació ambiental a fi de donar la informació necessària a tots els vaixells que van arribant o surten de la costa per anar a la mar perquè tothom sàpiga que això costa més de 3.800.000 euros, més de 600 milions de les pessetes antigues que tocaria pagar Madrid, que paga el Govern balear amb molt de gust perquè vol tenir unes aigües i unes platges així com toca. Però creim que és necessari que des de Madrid també col·laborin amb aquests dos aspectes, educació ambiental i vigilància que només la poden exercir ells.

Moltíssimes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 6449/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de l'IBISEC.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 6449/04, relativa a actuacions de l'IBISEC que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, l'IBISEC (Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals) és un organisme de recent creació per a una millor gestió de la creació d'infraestructures de tot tipus dins l'àmbit educatiu i cultural. Malgrat la seva curta vida voldríem que ens poguéss fer una pinzellada sobre com valora vostè les actuacions que està desenvolupant aquest organisme, que per al Grup Popular és de la màxima importància.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament el Govern, la Conselleria d'Educació valora molt satisfactòriament la creació i la posada en marxa de l'IBISEC perquè es correspon a l'objectiu d'aconseguir d'una forma més àgil les infraestructures educatives necessàries per fer certa una educació de qualitat, una educació en condicions en el sector públic.

Vull destacar algunes qüestions que poden ser interessats per a la cambra. En primer lloc l'aprovació d'un Pla d'infraestructures, obra nova, ampliacions i reformes importants. Voldria destacar les obres de La Ribera (Binissalem), Porreres i Esporles allà on construïm Instituts d'Ensenyament Secundari i que tots aquests es posaren en funcionament el setembre del 2005.

Després també respecte el curs 2004-2005 d'obres que s'estan construint vull destacar el col·legi nou de primària a Cas Capiscol a Palma, una reforma integral de l'ampliació del Col·legi de Primària s'Algar de Felanitx, la remodelació del Marià Aguiló, l'ampliació de l'IES Son Rullan, la construcció d'un edifici d'educació infantil a Petra, la reforma del Jaume III de Lluçmajor, la reforma de l'Auba a Capdepera, l'ampliació de l'infantil del Pintor Torrent a Ciutadella i reformes i ampliacions en el Nostra Senyora de Vialfàs, Gabriel Comas i Ribes d'Esporles, La Balanguera i Sa Rutllana de Fornalutx. I altres obres que es començaran en els propers mesos són: Col·legi d'Ariany, Sant Climent a Maó, Valldemossa, l'Institut de Porto Cristo i l'ampliació del Col·legi de Primària del Pil·larí, la reforma de s'Alzinar de Capdepera i també importants reformes d'ampliació a Sa Pobla, Santanyí, Mossèn Alcover de Manacor i en el CIB de Sant Carles d'Eivissa i Son Verí a Son Ferrer.

En el mateix temps estam llançant un Pla de seguretat als instituts de secundària, com saben som els responsables del seu manteniment i cuidat. Per tant, estam fent en aquests moments un estudi que després es traduirà en les mesures necessàries per aconseguir que aquests edificis es trobin en plenes condicions, amb màximes condicions de seguretat. En el mateix temps vull informar que per dur a cura un bon manteniment dels centres educatius l'IBISEC ha establert un llibre de manteniment, un sèrie de criteris que institut per institut determinen tota l'operativitat per fer que el manteniment sigui eficaç, eficient com deia fa un moment respecte els costos que genera. Per tant, generar així capacitat de maniobra i generar també estalvi.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 6450/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la Plataforma de compres per part de l'ib-salut.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10 RGE núm. 6450/04, relativa a posada en marxa de la plataforma de compres per part de l'ib-salut que formula l'Hble. Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, quins resultats s'han obtingut com a conseqüència de la posada en marxa de l'anomenada plataforma per a compres per part de l'ib-salut?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, l'ib-salut, efectivament, amb la idea que no només hem de demanar més finançament, que és molt necessari, sinó que a més hem d'optimitzar tots els recursos que tenim interns i hem de millorar l'eficiència, ens varen assabentar que la despesa en la compra de béns i serveis té una forta repercussió pressupostària. Només a títol exemplificatiu, el pressupost de la despesa corrent del Servei de Salut per a l'any 2004 és d'aproximadament un poc més de 300 milions d'euros. Això ens va dur a crear eines precisament per millorar aquesta eficiència, i precisament la plataforma de compres és una eina que ens ha donat molt bon resultat. Es tracta precisament que, juntament amb el portal de compres que tenim a la pàgina web del Servei de Salut, idò millorar aquesta eficiència amb la creació d'un catàleg únic de productes, uns processos únics de compra per tal d'aprofitar al màxim aquesta eficiència, i li puc dir que tenim uns resultats realment bons.

Els resultats econòmics que hem obtingut com a conseqüència de la posada en marxa d'aquesta plataforma es poden concretar durant el primer semestre de l'any 2004 en un estalvi de més de 268.000 euros. Per tant jo crec que és una línia que hem encetat i que crec que està donant molts bons resultats i que ens durà precisament, juntament amb una millora de finançament, a poder tenir els recursos per a la sanitat de les nostres illes.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 6441/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés als calaixos dels funcionaris.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 6441/04, relativa a accés als calaixos dels funcionaris, que formula l'Hble. Diputat

Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, parece ser, según las informaciones a las que hemos podido tener acceso, que antes del verano había un inspector de servicios que estaba inspeccionando el funcionamiento de la Dirección General de Función Pública, y que en un determinado momento, estando este funcionario de vacaciones, altos cargos de su conselleria decidieron forzar los cajones de este funcionario, le pongo en la pregunta "utilizando una palanca", o una maza, hay diversas versiones al respecto, forzando ese cajón para acceder a su contenido.

Le quería preguntar, Sr. Conseller, qué hay de cierto en ello y que nos diera una explicación del por qué sucedieron estos hechos, de ser ciertos.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà)

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, le agradezco el tono de la pregunta de hoy porque las afirmaciones que hacía ayer usted en rueda de prensa sobre los medios de comunicación no son iguales. Usted ayer acusaba directamente a alguna persona y hoy hace una interpelación a ver si es cierto o no es cierto.

No es cierto. Ningún alto cargo de la comunidad autónoma de la Conselleria de Interior ha ordenado que se abra ningún cajón.

Gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ¿se abrió el cajón? Es lo que le estamos preguntando, y es lo mismo que nos preguntábamos ayer. ¿Se abrió el cajón? Tengo bastantes argumentos y bastantes comunicaciones para pensar que así fue, que se forzó ese cajón. Si fue por orden..., o usted me dirá "no, no fue una orden, fue una sugerencia", o no lo ordenó a nadie, lo abrió personalmente, usted sabrá, pero nos tendría que dar una explicación al respecto.

Nos tendría que dar una explicación al respecto y decirnos qué se estaba buscando, porque si se abrió un cajón y se forzó un cajón de un funcionario estando éste fuera y ausente de su despacho son hechos realmente muy graves. Tan graves..., mire, no le voy a hablar del Código Penal, le voy a hablar de

otro código, le voy a hablar del borrador del proyecto de ley de coordinación de policías locales; usted lo está preparando. Mire, le leo el artículo 63.2.h), que se refiere al régimen disciplinario de los alumnos de la Escuela Balear de Función Pública: "Se tipifica como falta muy grave el acceso sin autorización a instalaciones o dependencias de la escuela que la requieran forzando cerraduras, instalaciones de seguridad o cualquier sistema que impida el acceso libre y sin obstáculos a su interior". ¿Y cuál es la sanción prevista? Artículo 63.4.a): "Expulsión del curso que estuviera realizando y prohibición de realizar cualquier otro hasta un periodo máximo de cuatro años". O sea, usted considera, y así lo considera para los policías y alumnos de la escuela, que forzar una cerradura es causa de expulsión.

Insisto: ¿se ha forzado alguna cerradura?, y si se ha forzado, ¿sigue pensando usted que es causa de expulsión?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, usted pregunta en su pregunta, y a ella me someto y me ajusto, qué alto cargo ha ordenado esto. Ninguno.

Es cierto que hacía falta un expediente que estaba en un armario y un funcionario de la comunidad autónoma, un laboral, precisamente, pensó que era más económico abrir un cajón, porque estaba de vacaciones en un crucero el señor del cajón éste, que romper el armario, y así lo hizo. Pedimos disculpas al señor de la mesa y evidentemente no ser forzó para buscar nada investigando.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments i petit aldarull)

I.12) Pregunta RGE núm. 6446/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa per a pacients amb deteriorament cognitiu.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 6446/04, relativa a programa per a pacients amb deteriorament cognitiu, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, voldria demanar a la consellera de Salut i Consum com valora la posada en marxa del programa per a pacients amb deteriorament cognitiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, li agraesc la pregunta perquè a més així aquest parlament podrà debatre els problemes reals dels ciutadans, en lloc de debatre segons quines qüestions que jo crec que no són pròpies d'un parlament de les Illes Balears.

Aquest programa d'atenció a pacients amb deteriorament cognitiu es posà en marxa a principi d'enguany i té com a objectiu millorar l'atenció hospitalària d'aquest tipus de malalts. Tots sabem que en els serveis d'urgències hospitalàries moltes vegades els familiars no poden acompanyar els pacients dins els serveis d'urgències, però aquest tipus de malalts amb un deteriorament cognitiu necessita el suport dels seus familiars; per tant vàrem posar en marxa una cosa tan senzilla com és que aquest tipus de malalts pogués estar acompanyat el major temps possible, evidentment, per aquests familiars.

És un programa que s'ha inclòs fins i tot dins els diferents contractes de gestió de les distintes gerències, que forma part, evidentment, del nostre propòsit d'humanitzar la sanitat pública de les nostres illes i que es gestiona directament des d'atenció primària. Els metges de família són els que identifiquen aquest tipus de malalts, els identifiquen així a la seva targeta sanitària a través d'un adhesiu, i li puc dir, com ja li he dit, que funciona satisfactòriament i que les estimacions inicialment són que es puguin beneficiar 100 pacients per centre de salut a Eivissa, 125 per centre de salut a Menorca i 150 per centre de salut a Mallorca. Estimam inicialment que unes 35.000 persones es poden beneficiar d'aquest programa, tot i que evidentment queda a criteri dels metges, en qualsevol cas.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 6448/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats del TAMIB per tal de disminuir les convocatòries.

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 6448/04, relativa a resultats del TAMIB per tal de disminuir les controvèrsies, que formula l'Hble. Diputada Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida al conseller de Treball i Formació, i és per saber, a causa de la bona feina que s'està fent des del TAMIB, quins resultats

s'estan donant en aquests moments per tal de reduir, diguem, els conflictes laborals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Tadeo, l'any 95, desembre del 95, la Confederació d'Associacions Empresariales de Balears, CAEB, la Unió General de Treballadors, UGT, i la Confederació Sindical de Comissions Obreres, van constituir un tribunal d'arbitratge i mediació de les Illes Balears mitjançant la firma del corresponent acord. Aquest primer acord feia referència quasi exclusivament a conflictes col·lectius. Més endavant, el febrer del 97, es va crear la fundació del tribunal, per la qual la Conselleria de Treball i Formació va passar a ser el protectorat d'aquest tribunal. Amb posterioritat, l'any 99, es va estendre a les reclamacions dels conflictes individuals, i el 2001 a l'extinció de contractes de treball i al règim disciplinari.

La previsió que hi ha per a l'any 2005 és que ja tota mediació que tenguim a veure amb qualsevol de les competències en matèria de mediació pugui ser atesa i tractada en el Tribunal d'Arbitratge. I açò per què? Sobretot per l'èxit de la seva feina.

Als seus inicis, els anys 97 i 98, va fer acords amb relació, el primer any, a 13 convenis; el segon a 27. Amb posterioritat, ja quan tenia activitat relativa a conflictes individuals, el 99 va tenir 91 expedients, 52 de col·lectius; el 2000 545 d'individuals i 55 de col·lectius; 960 i 52 el 2001; 3.346 el 2002 i 75 de col·lectius; el 2003 4.075 i 55 de col·lectius; i el 2004 3.136 fins a final d'agost i 36 de col·lectius. És d'esperar que pugui atendre acords o desacords -en general els acords sobrepassen el 65%, és a dir, estan pròxims a un 70%-, pugui atendre més de 6.500 situacions de conflictivitat laboral.

Què vol dir açò? Sobretot la major part d'elles...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.14) Pregunta RGE núm. 5921/04, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a absència de la consellera de Salut al Consejo Interterritorial del Sistema Nacional.

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 5921/04, relativa a absència de la consellera de Salut al *Consejo Interterritorial del sistema nacional*, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Al Grup Parlamentari Socialista li interessa saber per quin motiu la consellera de Salut no va assistir al *Consejo Interterritorial* de salut dia 22 de setembre a Barcelona.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, idò senzillament perquè el consell interterritorial és el fòrum on es debaten entre les comunitats autònomes amb competències en matèria sanitària i el ministeri tots els problemes sanitaris que preocupen als ciutadans, i també es debaten les seves solucions.

Es va demanar per unanimitat de totes les comunitats autònomes que es parlàs dels problemes reals dels ciutadans, de finançament, del fons de cohesió, que per a nosaltres és molt important, d'insularitat, dels problemes que es deriven de l'atenció sanitària als immigrants, de política farmacèutica, i l'única que no va voler parlar d'aquests temes va ser unilateralment la ministra de Sanitat. Totes les comunitats volem parlar d'aquests temes, totes, totes, perquè a la comissió preparatòria d'aquest consell totes, de totes els colors polítics, inclòs el secretari del ministeri, varen voler parlar d'aquests temes i la ministra unilateralment els va llevar de l'ordre del dia, i per tant l'únic que no vol parlar dels problemes reals dels ciutadans en matèria sanitària és el govern del Sr. Rodríguez Zapatero i la ministra de Sanitat.

Aquesta consellera encapçala el rànquing de contestacions de preguntes parlamentàries. Sempre que vostès m'han formulat una pregunta jo l'he contestada, i jo li deman -i perdoni que li respongui amb una pregunta- jo he de callar?, els ciutadans de les Illes Balears han de callar quan volen parlar dels problemes reals que tenen amb la sanitat, Sra. Armengol?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula...

(*Alguns aplaudiments*)

...l'Hble. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Castillo, allò que convé als ciutadans de les Illes Balears és que el Parlament debati sobre el que creguin els diputats que s'ha de debatre, i el que Govern actuï en l'interès dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears i no en l'interès d'oposició del Partit Popular a nivell nacional. Deixi aquesta actitud de fer partidisme utilitzant les institucions de les Illes Balears. Això ja ho vàrem posar de

manifest en el debat de política general i crec que el Govern de les Illes Balears hauria d'obviar aquesta actitud d'utilitzar el Govern de les Illes Balears per fer oposició al Govern del Sr. Rodríguez Zapatero. Les institucions de les Illes Balears, Sra. Castillo, han d'estar al servei dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears, i no al servei del Partit Popular nacional.

I no posi excuses per no asseure's a una taula amb el ministeri i amb les altres comunitats autònomes per parlar dels interessos de tots els ciutadans d'Espanya, i vostè representa els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. I no sé a criteri del Govern de les Illes Balears, però a criteri del Partit Socialista li puc dir que parlar a un consell interterritorial de salut com el que estava convocat, parlar de la creació d'una comissió contra la violència de gènere, parlar d'una creació de la prevenció del tabaquisme, de l'impuls d'estratègies de promoció de la salut, de l'impuls econòmic per a les propostes per millorar la situació de la sida, de l'informe de la situació sobre la grip dels nostres ciutadans, de la proposta sobre la difusió de la informació de les llistes d'espera, crec que és d'interès general per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Vostè pot proposar tot allò que vulgui a la ministra, perquè ara tenim un govern que es vol asseure amb els consellers, i que es vol asseure...

(*Remor de veus*)

...amb els presidents autonòmics. Això no passava el temps de l'Aznar, però, Sra. Castillo...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...adonin-se que el govern a Espanya ha canviat, que hi ha un govern que vol dialogar i que convoca els consellers per parlar de qüestions d'interès general.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Assegui's a la taula i a la taula planteji el que hagi de plantejar en benefici dels interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. No se'n vagi a fer una roda de premsa a Madrid quan hi ha un consell interterritorial de salut on es pot asseure amb la ministra i plantejar-li quins problemes a les Illes Balears. El que ha de fer, perquè és la seva obligació, és asseure's a la taula i plantejar aquests problemes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, president. Miri, Sra. Armengol, tots aquests temes es varen tractar a les comissions corresponents. Totes les distribucions de fons que estan a l'ordre del dia vénen per llei, per tant no havíem de discutir absolutament res. Del que jo volia discutir, com a consellera de Salut i Consum de les Illes Balears, representant els ciutadans, és de la manca de finançament, dels problemes que tenim amb la immigració, de la política farmacèutica, quines mesures podem prendre per reduir la despesa farmacèutica, i aquestes són les qüestions veritablement importants. Fins i tot la consellera de Salut de Catalunya, que no és precisament del Partit Popular, va encetar el debat del copagament, perquè és el problema que preocupa als ciutadans.

La ministra de Sanitat s'estima més fer-se fotos a *Vogue* que parlar de sanitat. Bé, idò ho respectam, evidentment...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

...però jo li dic sincerament, Sra. Diputada, jo li deman, de veres que li ho deman, que faci d'intermediària, i si la ministra parla dels temes que realment preocupen jo m'asseuré perquè jo vull seure en el consell territorial. El problema és que la ministra de Sanitat i el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero no volen parlar dels problemes que realment preocupen...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.15) Pregunta RGE núm. 6442/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliurament de 600.000 euros a l'administrador d'Idus de Comunicació.

Passam a la darrera pregunta, RGE núm. 6442/04, relativa a lliurament de 600.000 euros a l'administrador d'Idus de Comunicació, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ¿es cierto que usted solicitó para su beneficio particular que se le entregaran 600.000 euros al administrador de Idus de Comunicación, y gerente de la UTE que gestiona el 112 de Baleares?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, los cargos públicos estamos expuestos posiblemente a afirmaciones difamatorias o injuriosas. En el caso que nos ocupa he desmentido categóricamente esta afirmación del señor gerente del 112 y he procedido judicialmente contra él por las afirmaciones que ha vertido.

Gracias, Sr. Presidente.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias. Sr. Conseller, yo realmente, en mi libertad de creerle o no creerle, no le creo, y le explicaré por qué. Después de lo que nos ha explicado sobre los cajones rotos y otra serie de cuestiones, y otras muchas mentiras y falsedades que ha dicho usted aquí y que hoy probablemente tengamos ocasión de ir comprobando, yo no le creo. Mire, no es que no le crea porque crea más a quien le denuncia, ni mucho menos; no le creo por eso que le he dicho, porque no tiene para mí esa credibilidad. Políticamente no me creo nada de lo que dice, pero a nivel penal a usted le ampara la presunción de inocencia y así que en esta batalla que acaba de iniciarse entre ustedes dos me quedaré de espectador para ver cómo se resuelven sus luchas internas.

Pero no me diga, o no diga por ahí, que está quejoso del servicio del 112, porque usted, que sabe que yo le sigo su actividad atentamente aunque esté en Santiago de Compostela, en Santiago de Compostela, según publicó *El Correo Gallego* el 20 de julio de 2004, manifestó estar orgulloso de su buen funcionamiento, e incluso firmó un protocolo de colaboración con Galicia.

No soy yo quizá el único que no le crea, Sr. Conseller. Me ha llamado la atención que en algún medio de comunicación tampoco muy lejano a usted se diga textualmente: "García - refiriéndose al gerente de la UTE- difícilmente podrá demostrar que Rodríguez le pidió dinero a cambio de mantener el servicio de emergencias. En cambio Rodríguez lo tendrá fácil para que los jueces dictaminen que el conseller ha sido objeto de calumnias". ¿No le llama la atención que en lugar de defenderle por su inocencia lo hagan por la difícil prueba de su culpabilidad?

Yo no sé si querrá contestar, Sr. Conseller, pero le traslado una pregunta que muchos nos hacemos. En esa famosa reunión que se cita en la denuncia de la UTE, ¿estaban ustedes dos solos?, porque a mí me resulta sorprendente que en un tema tan técnico como el 112 le atendiera usted solo sin asesoramiento de un director general de Emergencias o de algún funcionario experto. Desde luego todos podemos intuir que algo ha pasado entre la UTE concesionaria del servicio y usted, y algún día sabremos qué es. Hoy podría empezar a despejarnos alguna de estas dudas.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ajudes i els motius que dugueren a finalitzar l'ajuda a Camariñas, així com les irregularitats comeses pel seu equip des de la seva arribada a la conselleria en relació a aquesta línia d'ajuts, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4019/04.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, yo le agradezco la buena fe, la buena intención y la honradez que transmite usted en su intervención, Sr. Diéguez.

No he sido yo el único cargo público que ha sido objeto de injurias, no he sido yo. También ustedes tienen cargos públicos que han sido objeto de injurias. Por cierto, ninguno ha ido tan rápido como yo al juzgado, pero le recuerdo que en marzo, en marzo de 2003, hubo una empresa que acusó a una conselleria del PSOE y de Esquerra Unida con pedirle dinero para (...) adjudicarle obras, y no he visto ninguna solución contra esta afirmación.

Vuelvo a repetir que mi honradez es lo único que tengo, Sr. Diéguez. No sé si usted está hoy buscando un cliente o defendiendo los intereses de las Islas Baleares, pero me parece vergonzosa...

(Petit aldarull)

...y repudio totalmente su actuación. Creo que no hay derecho a que usted dude de mi honorabilidad. Creo que usted no es quién para decir si soy honrado o no, y menos mal que todavía me tolera usted mi derecho a la inocencia, menos mal que todavía usted tiene esa (...). Yo creo, Sr. Diéguez, que no va usted por buen camino, yo que no...

Mire usted, si usted piensa que tiene aquí a un testigo nervioso ante un juez está equivocado. Ni estoy nervioso ni ante un juez, estoy ante el Parlamento, defendiendo mi honradez y mi recta actuación, y en defensa de los intereses de los ciudadanos de Baleares actuaré siempre exactamente igual, y usted no tiene derecho a dudar si yo he sido honrado o no. Si usted cree que no he sido honrado interpele, pregunte lo que sea, pero usted no haga juicios de intenciones, Sr. Diéguez, se está equivocando. Creo que este talante que usted demuestra aquí es el que todo el mundo desprecia.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 3997/04, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ajudes i els motius que dugueren a finalitzar l'ajuda a Camariñas, així com les irregularitats comeses pel seu equip des de la seva arribada a la conselleria en relació amb aquesta línia d'ajudes.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 3997/04,

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller de Interior, (...) preguntar e interpelar, preguntar e interpelar. Yo soy dueño de mis preguntas, usted es dueño de sus respuestas, yo le pregunto y usted contesta lo que le parece bien, pero no recrimine ni lo que se le pregunta, sea usted dueño de sus respuestas y de las respuestas que le parezcan mejor. Ahora le voy a interpelar sobre un asunto también de su competencia, que es el tema ya famoso de Camariñas, y usted será libre de contestar todo lo que a usted le parezca en el tiempo de que usted dispone.

Bien, como todos ustedes saben, señoras y señores diputados, tras el desastre causado por el hundimiento del Prestige junto a las costas gallegas, el Govern de les Illes Balears se sumó al movimiento de solidaridad de gran parte de España y acordó, mediante acuerdo de gobierno de 17 de enero del 2003, colaborar en las tareas de limpieza y en campañas de sensibilización para conseguir ayuda y colaboración ciudadana con el pueblo gallego. Del millón de euros previsto para la campaña de ayuda a Galicia hasta el cambio de gobierno se emplearon unos 400.000 euros, aproximadamente. Las transferencias de crédito se hacían desde la Conselleria de Hacienda hacia la de Interior a medida que se iban produciendo los gastos con cargo a una partida presupuestaria de transferencias a ayuntamientos.

Tras las elecciones del mes de mayo de 2003 se paraliza todo el dispositivo, no se prorroga ningún acuerdo, el nuevo equipo de gobierno retira incluso la página web para captación de voluntarios, se cancela la cuenta corriente donde todavía a día de hoy falta dinero por ingresar, y por eso le preguntamos qué ha hecho el nuevo equipo de la Conselleria de Interior para continuar con la colaboración con Galicia. Según respuesta a pregunta parlamentaria, y así consta por escrito, hizo tres actuaciones, y así las tiene detalladas; primera, ir a recoger la medalla de la Xunta de Galicia; segunda, hacer un homenaje a los voluntarios; y tercera, transferir a Camariñas un importe de 21.599 euros.

Empecemos por la primera, recoger la medalla de la Xunta. Por fortuna se desplazó a recoger dicha medalla la consellera Sra. Rosa Puig, a la que quiero reconocer su buen talante porque en todo momento remitió los méritos de la medalla a la actuación de los voluntarios organizados por el anterior gobierno, lo cual es digno de apreciar y quiero demostrar con ello que no tengo ningún problema en reconocer cuando un miembro de este gobierno hace las cosas con dignidad y bien hechas.

En segundo lugar, homenaje a los voluntarios. Aquí ya es otra historia, aquí ya entra en acción el Sr. Conseller y cambia

el talante. ¿Qué es lo que hace? Pues bien, después de haber estado nueve meses sin hacer nada más que contaminar y paralizar todo lo hecho anteriormente, una semana antes de las elecciones generales programa un acto de homenaje a los voluntarios en el Conservatorio de Palma que costará 8.771 euros, aproximadamente 1,5 millones de las antiguas pesetas, para tratar de atribuirse el mérito de aquello con lo que había acabado. A mitad del acto y en disconformidad con el Sr. Rodríguez, gran parte de los voluntarios abandonaron el conservatorio. De ese dinero, de esos 8.771 euros, se gastan en azafatas y montaje de un escenario especial en el conservatorio 2.719 euros, en un cóctel 4.413 euros, cantidad que carga a la Dirección General de Emergencias. Todos conocemos el conservatorio y sabemos que dispone de un escenario bastante digno; pues bien, no sé que necesidad había de gastarse cerca de medio millón de las antiguas pesetas, 2.700 euros, en hacer un escenario para la presentación suya, Sr. Conseller. creo que ni Ramsés II se gastó en su pirámide en una tarde lo que usted se gastó en montarse su escenario, y más en un sitio como el conservatorio, que tiene una dignidad más que suficiente.

Tercera cosa que hizo: transferencia a Camariñas por importe de 21.599 euros, la cantidad que usted refleja. Dicho dinero procedía de la venta de serigrafías de una serie de artistas de Baleares que habían donado para ser vendidas en beneficio de Camariñas. Pese a conocer la existencia del dinero, porque así se le documentó en el traspaso de poderes, la intención del conseller debía ser la de desviar el dinero para otros fines; no digo para su beneficio particular, lo adelanto y lo quiero dejar bien claro, sino para otros fines propios de la conselleria o de cualquier otro sitio. De otro modo no se entiende que tardara más de cuatro meses en dar la orden de transferencia, y no la dio sino tras que sucedieran dos cosas: primero, que negara la existencia del dinero a un medio de comunicación y, segundo, que recibiera una llamada a la conselleria advirtiéndole de la gravedad del hecho; sólo entonces, en fecha 18 de noviembre de 2003, remitió 15.839 euros.

Pero hasta los 21.000 faltaban 5.760 euros. ¿Dónde estaban estos 5.760 euros, casi un millón de pesetas, que no se enviaron el 18 de noviembre? Pues bien, el 13 de octubre fueron retirados de una cuenta corriente de Sa Nostra por una persona que no se nos ha querido identificar -sabemos quien es, Sr. Conseller, usted también lo sabe, no nos lo ha querido decir- y fueron depositados en la caja fuerte del despacho del Sr. Conseller, una caja fuerte cuya existencia negó en un principio el conseller de Interior y que sin embargo había sido adquirida por un gobierno del Partido Popular antes del año 99 y que incluso ha aparecido en medios de comunicación en un croquis de su despacho que ha sido facilitado por usted mismo. ¿Para qué quería, Sr. Conseller, el dinero en efectivo y en su caja fuerte? ¿Por qué niega la existencia de ese dinero, cuando lo tiene y en efectivo?

Pero más todavía. A parte de esos 5.760 euros que se guardó en efectivo en la caja fuerte hasta que fue descubierto ante la opinión pública, todavía hay más de 3.000 euros -insisto- que no han aparecido ni, por supuesto, han sido enviados a Galicia; me refiero a los 3.000 euros que corresponden a serigrafías vendidas y que no han sido enviados por el conseller de Interior a Camariñas. ¿Dónde están esos

3.000 euros? Y no me diga que no sabe nada de ellos, porque en la respuesta a la pregunta parlamentaria -le doy el número para que lo pueda localizar bien- 1734/04, adjunta usted un informe en el que se le indican todos los detalles de ese dinero y que se debe remitir a Galicia. ¿Dónde está ese dinero que en octubre de 2004 no ha aparecido y que consta en la documentación que el propio conseller nos ha remitido por vía parlamentaria?

Un tercer punto que quería tratar en esta interpelación es la corrección administrativa de los gastos. Mire, lleva más o menos un año en el Gobierno, un poco más, y no ha dejado de protagonizar jaleos, líos, escándalos, etc., lo cual nos indica que la Sra. Cirer tenía mucha razón cuando impuso quitárselo de encima. Estoy seguro que ante la falta de respuestas hoy volverá a falsear la realidad anterior a su gobierno, pese a que su empeño en perseguir al gobierno anterior le haya dado al actual múltiples disgustos. Por ello dedicaré breves segundos a los gastos que realizó el gobierno anterior, que se pueden simplificar en dos bloques: gastos relacionados con el desplazamiento e intendencia de voluntarios y gastos hechos en Baleares con los mismos voluntarios y con las visitas de la gente desplazada de Galicia. No nos consta ningún tipo de informe de Intervención contrario a la admisión de ni una sola de las facturas pagadas, y al conseller de Interior tampoco le debe constar la menor irregularidad, porque le hemos pedido todos los informes contrarios de Intervención y no los ha remitido; una de dos, o oculta información al Parlamento o estos informes no existen; escoja cuál de las dos. En su comparecencia ante la Comisión de Institucionales el Sr. Rodríguez dijo que existía un informe de Intervención contrario a la admisión de una de las facturas. Se lo hemos pedido y no hay manera de que salga, estará en el mismo armario que la falsa multa de 200 millones de euros.

Mire, para no hacer el ridículo en el día de hoy me consta que el Sr. Rodríguez ha estado buscando alguien que le firme un informe fabricado por él mismo criticando los gastos de Camariñas, y me consta que ha tenido serias dificultades para encontrar un funcionario sin antecedentes penales, cancelados o vigentes, para que se lo firme. Ahora bien, según tengo entendido y, estén seguros, el Sr. Rodríguez lo dirá de inmediato, ya ha encontrado a alguien para asumir el papelón, puesto que le urgía disponer del informe para venir hoy aquí. Ya veremos si lo saca o si se lo guarda.

Tercer punto: la siembra de las mentiras; este es el punto más largo, lo siento, es el más largo. Le he anunciado en la interpelación que también quería preguntarle sobre la manipulación de la documentación de Galicia, porque ¿qué no se va a inventar la mente que se inventó una falsa multa de 200 millones de euros? La cantidad de intoxicaciones, medias verdades e informaciones falsas que se han hecho es extraordinaria. Mire, empezamos.

La Voz de Galicia, porque también no tiene límites geográficos, *La Voz de Galicia* publicó: "Según fuentes de la Conselleria de Interior el millón de euros presupuestado no fue suficiente para atender a los gastos de Galicia". Esa afirmación se hace llegar al periódico para justificar el impago de determinadas facturas que todavía hoy siguen pendientes. En medios locales también se publicó: "El Ejecutivo balear aprobó

una partida inicial de 1 millón de euros y la partida económica no fue suficiente"; ya se ha demostrado por activa y por pasiva que el gasto apenas llegó a 400.000 euros y que quedaban entonces 600.000. Fracasada la primera intoxicación de carácter global, en el asalto a la Comisión de Asuntos Institucionales hizo la intervención más densa en falsedades que se recuerda en la historia parlamentaria. Se lo demostraré -a ver si tengo tiempo, que lo dudo.

Primera, página 223 del diario de la comisión: asegura que en el traspaso de poderes no se le dijo nada de Camariñas, dice textualmente: "ni siquiera existe mención de que ha habido una operación con el Concello de Camariñas". Falso, en el informe que se le hizo llegar en el traspaso de poderes había un capítulo específico titulado Solidaridad con Galicia, que en cuatro páginas contiene seis veces el nombre de Camariñas, y usted mismo nos lo trajo en la respuesta a la pregunta parlamentaria 1734/04.

Página 224 del *Diario de Sesiones*: "Nadie en la Conselleria de Interior tenía conocimiento de la existencia de la cuenta corriente", nos referimos a la truculenta cuenta corriente abierta en Sa Nostra. Falso, en el informe que tenía en sus manos, desde junio de 2003, constan todos los detalles y el número de la cuenta, página 224.

"Que no se pagaron las facturas que iban llegando porque carecíamos de dotación presupuestaria". Falso, el propio Sr. Rodríguez ha debido de conocer que del millón de euros previstos sólo se gastaron 400.000.

Sigo en la página 224, es que no hay manera de pasar de página, casi ni siquiera de párrafo: "Las facturas han sido liquidadas en cargo al presupuesto de 2004". Falso, todavía quedan facturas sin pagar, si se quiere ya le diré cuáles.

Quinta, página 224, no hay manera de pasar de página: "Ha habido semanas con hasta ochenta plazas de desplazados, cuando en el acuerdo se decidía que, como máximo, eran sesenta". ¿Recuerda que unos párrafos antes decía que no constaba acuerdo con Camariñas? Ahora resulta que el acuerdo imponía sesenta como máximo -también es falso de todas maneras-; el Sr. Rodríguez oculta que un desplazado de Ibiza o de Menorca debía de adquirir un billete más que los de Mallorca, con lo cual intentaba dar la apariencia de que se habían pagado servicios que no se habían prestado. La realidad es que sesenta personas pueden necesitar ochenta billetes para desplazarse, por la doble insularidad, y él lo sabe, pero se presenta de otra manera.

Seguimos, página 224, lo siento pero no hay manera de pasar la página, hay dos billetes con el mismo recorrido, uno cuesta -decía- 1577 euros y otro 227 euros. Falso, de forma maliciosa y para manipular a la opinión pública confunde facturas con billetes de avión. Como todos ustedes saben, una factura de desplazamiento puede corresponder a un viajero o a varios, en su intervención el Sr. Rodríguez mintió porque debía de haberse referido a facturas y no a billetes, y que la primera factura y la segunda no corresponden al mismo número de desplazados, y lo sabe.

Me saltaré páginas, porque no me queda mucho tiempo, y mentira a mentira no acabaré nunca, pasaré ya a la página 227, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, voy acabando. Viajes Ecuador, factura de 26 de marzo, dice el conseller: se facturan 81 billetes cuando han ido 59 personas. Falso, actúa con la misma malicia de ocultar el doble billete preciso para los desplazados de otras islas; en esa factura se pagan 81 billetes a 51 personas, porque de Ibiza y de Menorca no hay vuelos directos a Galicia, Sr. Conseller.

Si detecta una cosa así, que una empresa presta un servicio que no da, la tiene que denunciar. Mire, Sr. Conseller, lo peor, y con esto acabo, no es el cúmulo de falsedades y mentiras, lo peor es, Sr. Rodríguez, que usted sabe que está mintiendo, sabe que está mintiendo, y esa es su manera de hacer política, tal vez sea por eso por lo que ni los suyos le quieren, Sr. Conseller.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Permítame, Sr. Diéguez, que hoy nos ciñamos al tema de la interpelación y mañana, que será otro capítulo, nos ceñiremos al resto de temas, pero hoy vamos a adentrarnos en lo que nos ocupa hoy, que es, según su petición, política general de ayudas y los motivos que llevaron a finalizar la ayuda a Camariñas, así como las irregularidades cometidas por mi equipo de gobierno, del actual gobierno, desde su llegada a la conselleria en relación con esta línea de ayudas.

Mire, efectivamente hay una cuestión que es importante que es ceñirnos a la realidad, no a lo que uno quiere. Es verdad que, haciendo gala de lo de siempre, el Sr. Presidente del Gobierno, el Sr. Conseller de Interior, la Sra. Consellera de Medio Ambiente, en su momento, se desplazaron parece ser que el 14 de enero a Camariñas, o el 13 de enero a Camariñas. Y ayer, el Sr. Antich, anuncia su firme decisión de, como mínimo, dejar, como mínimo, aportar 1 millón de pesetas para la ayuda a Camariñas, como mínimo. Eso es lo que dice la prensa, no hay ningún desmentido, se mantiene 1 millón de pesetas.

La realidad, la cruda realidad, es que el 17 de enero, el Consell de Govern aprueba un texto de un convenio con una partida presupuestaria *ex profeso* en donde tenía que cargarse la ayuda con Camariñas. Pues bien, en el primer semestre del año 2003, solamente a esta partida llegaron como máximo 408.000 euros, no 1 millón, como prometió el presidente en Camariñas, no, 408.000 euros, 408.101,21 euros, porque si no usted me dirá luego que he mentado, no, no, 408.101,21 euros;

de los cuales, en una época muy sensible se retiraron 15.025 euros, ya no eran 408, ya eran 390 y alguno, para una oficina de atención al ciudadano en la isla de Formentera. O sea no es sólo que no llegó 1 millón, ni 408, sino que el día 4 de marzo se inicia un trámite para retirar de esta partida 15.025 euros y llevarlos a dotar una partida para hacer una oficina de atención al ciudadano en la isla de Formentera.

Les recuerdo, por si alguien lo ha olvidado, que el 25 de marzo, de mayo, de aquel año había elecciones autonómicas y municipales, para que no perdamos la perspectiva de en que tiempo nos estamos moviendo, porque si no es que resultará que parece baladí, pero no es baladí la cuestión.

Por lo tanto, hicieron lo de siempre, prometer una cosa y hacer lo contrario, prometer 1 millón de euros y solamente llegar ni siquiera a 400.000. Y usted me acusa en su interpelación para que le explique qué he hecho yo con los más de 500.000 euros que he retirado de Camariñas. No he retirado ni uno, si nunca ha habido, sí, usted lo dice por aquí, no diga que no que la interpelación lo dice y bien claro, se lo leeré porque usted tiene la virtud de que cuando (...): *"L'arribada de l'actual equip de govern de la Conselleria d'Interior significa el fi de l'ajuda a Camariñas i el desviament de més de 500.000 euros que estan destinats a aquesta finalitat". Això és mentida i vostè ho escriu aquí, això sí que és mentida, no he desviat ni un sol euro de la quantitat de Camariñas, Sr. Diéguez, vostès no la varen proveir, vostès no varen dotar el compte de Camariñas amb el que havien promès a la Coruña, vostès varen dir falsedats.*

(Petit aldarull i enrenou a la sala)

Pero es que hay más todavía, yo creo que el Sr. Diéguez no era consciente -voy a hacerlo bien porque si no-, cuando me hizo la pregunta de 27 de marzo de 2004, la 1772/04 y la 1776/04, no era consciente usted de en qué jardín se metía, usted desconocía el jardín. Porque, mire usted, si tuvimos algo claro nosotros, cuando llegamos al gobierno, era de mirar hacia adelante y no mirar hacia detrás, mirar hacia adelante; trabajar para los ciudadanos de Baleares, trabajar para proporcionarles bienestar, proporcionarles prosperidad, servicios, y es usted el que me pregunta varias veces, una el día 26 de marzo, dos el día 26 de marzo, las ayudas (...) Camariñas: *"Quines són les actuacions dutes a terme per la Conselleria de l'Interior a partir de dia 3 de juliol"*, y copia de la situación de (...) general de que (...) la factura pendiente de Camariñas. Y es cuando entramos a estudiar estas dos preguntas del Sr. Diéguez cuando descubrimos el aspecto de Camariñas.

Diga usted lo que diga y piense usted lo que piense, la realidad es esta, la realidad es esta: que usted movió la mesa.

(Aldarull i enrenou a la sala)

Hay algo más, Sr. Diéguez, que quiero decirselo. Como dije anteriormente, el día 17 de enero el Govern de les Illes Balears aprueba la ayuda a Camariñas, a través de un convenio que se establece con el municipio de Camariñas, y toda la ayuda a Camariñas tenía que ir a través de este convenio. Pero mira este es el convenio que nunca existió, porque si bien es cierto que el día 17 de enero el Govern aprueba el convenio y que se

firma el día 21 con el Alcalde de Camariñas, y estoy seguro que usted lo debe de tener, lo cierto es que no nos consta a nadie que este convenio haya sido ratificado por la corporación de Camariñas. Y si el municipio de Camariñas no ratifica el convenio, el convenio no existe; y a lo que no existe no se le puede imputar ningún gasto, porque es una cuestión que no existe. El Alcalde de Camariñas, como ningún alcalde de España, tiene competencias para firmar convenios si después o antes no los ratifica el pleno municipal, y en este caso no nos consta, es más, nos consta que no ha ido a la ratificación del pleno municipal.

Pero bueno, vamos a dejar todo el tema este; es un convenio que no existe, (...) todo este asunto y mira que fueron veces a Camariñas y que hicieron (...) con el alcalde y que lo pasearon por Mallorca, por Ibiza y por todo y que le pagamos inclusive recepciones en Ibiza con cargo a Camariñas, o sea que mira que lo hemos paseado, pues fíjese, se olvidaron de ratificar en el pleno municipal este convenio, y por tanto no existe.

Pero hay más todavía, yo creo que ustedes lo que hicieron fue, como siempre, diseñar un convenio, no, pero si es que nosotros no hemos hecho nada, lo han hecho anteriormente, Sr. Diéguez, es que usted nos pide explicaciones de Camariñas y el convenio establece que dura hasta el día 30 de junio de 2003: ¿quién fue conseller y presidente del Gobierno hasta el día 30 de junio de 2003? El Sr. Antich y el Sr. Costa, no fue José María Rodríguez ni el Sr. Matas, usted me pide explicaciones a mí de Camariñas cuando el convenio establece puntualmente que, salvo su prórroga, que no se hizo, porque no quisieron hacerla ustedes, vencía el 30 de junio. Por lo tanto, cuando yo llegué a la conselleria, que era el 1 de julio, efectivamente hay un informe en la conselleria diciendo: oiga, esto está finiquitado.

Pero, Sr. Diéguez, ustedes hicieron algo que fue muy grave; si alguna consecuencia tuvo positiva el efecto del Prestige fue la solidaridad que toda España tuvo con Galicia, la generosidad contra tantos miles y miles de españoles, cientos de ellos de las Islas Baleares, dejaron sus cosas que hacer aquí para ir a Galicia a aportar, con sus manos como trabajo, lo mejor de ellos para solventar el problema que había. ¡Qué pena, Sr. Diéguez, que por sus actuaciones y por lo que ustedes han hecho, *el Govern de les Illes Balears no estigués a la mateixa alçada que el poble de les Illes Balears!* ¡Qué pena, qué triste es esto! Porque mire usted, es algo que es vergonzoso, algo que denigra a quien lo hace, algo que no tiene nombre, que usted haga una resolución en la cual se dice: aprobar una subvención al Concello de Camariñas para (...) del Prestige, resulta que esta subvención, (...) y pagar una paella para 800 personas el día 20 de, el día 6 de abril en Mallorca. Da usted la subvención al Consejo de Camariñas, invita a los suyos y a sus amigos a un acto político en la finca Son Real de Santa Margarita, *això és vergonyós, això no està a l'alçada.*

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició, té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que ens és una mica difícil fixar posició sobre aquest tema. Jo crec que lamentablement de la història de la solidaritat amb Camariñas, se'n fa una utilització partidista i es desprestigien actuacions que es dugueren a terme, que jo crec que varen ser molt lloables. A nosaltres, com a grup que no tenim la immensa documentació que circula d'una banda a l'altra i que tenen tant el conseller d'Interior com el portaveu del Grup Socialista, que té un arxiu impressionant d'aquests temes, ja dic, se'ns fa bastant difícil aclarir els temes, perquè, a més, creim que, parlamentàriament, s'ha utilitzat d'una manera molt incorrecta aquest tema. Recordem la compareixença que es va produir del conseller d'Interior, davant la Comissió d'Institucionals, a finals de l'anterior període, que es va fer per sorpresa, amb un canvi d'última hora, i a la qual es varen exposar una quantitat impressionant de suposades irregularitats comeses pel Govern anterior. Bé, una part d'aquestes irregularitats jo crec que han estat desmuntades per la intervenció del Sr. Diéguez, però el cert és que se segueixen exposant suposades irregularitats comeses per un i altre.

La veritat, també, Sr. Rodríguez, ens costa creure tot això que diu vostè perquè, efectivament, vostè ha repetit una i una altra vegada que ens ha salvat de pagar una gran multa de la Unió Europea, per una qüestió que després s'ha demostrat que no era així com vostè deia, per tant tenim bastants dubtes que les acusacions que vostè fa sobre el govern anterior siguin reals. I si ha anat tan de pressa a posar una querella criminal contra qui el difamava, realment si s'haguessin trobat totes les irregularitats que diu, també s'hauria hagut de tramitar per via penal i això no s'ha fet. Per tant, suposam que si va haver-hi alguna irregularitat administrativa, va ser molt menor del que dóna aquí la impressió; però en qualsevol cas, pensam que seria bo que d'una vegada s'aclarís i tal vegada seria bo, i com a grup ens ho estudiarem, si feim la proposta de crear una comissió d'investigació, perquè si no seguirem aquí creuant acusacions d'un o l'altre i és molt difícil establir l'autèntica realitat de les coses que passaren. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Diputat Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La postura del nostre grup respecte d'aquesta qüestió, que ja és recurrent, és i ha estat sempre ben clara i es podria resumir en una sola paraula: clarificació. El Sr. Conseller d'Interior va forçar, al nostre entendre, el Reglament, al nostre parer, a l'anterior període de sessions, a una compareixença sobre aquesta qüestió, els doblers de Camariñas; ni en aquella compareixença ni malauradament avui, amb la seva resposta a la interpellació, ha clarificat els temes que no estan clars. Ha insinuat coses, ha deixat entendre d'altres, ha criticat, sobretot,

l'anterior govern, el que no ha fet és explicar la seva actuació sobre temes molt concrets ni el que veritablement va passar.

I jo crec que el conseller d'Interior, com a qualsevol membre d'un govern, té el deure de no deixar zones d'ombra susceptibles de dubta. I no basta criticar el govern anterior, també ha de donar comptes de la seva gestió. I per tot açò crec que des d'una manca d'informació potser, perquè no tenim la documentació amb la qual altres grups compten, però sí que tenim sentit comú, i creim que el conseller d'Interior hauria de respondre unes preguntes ben senzilles que qualsevol persona que hagi seguit aquests debats li demanaria: qui va treure els diners del famós compte corrent? De qui va ser la iniciativa o l'ordre de treure-los? On es van dipositar? Com van tornar aparèixer dins el sistema comptable de la comunitat autònoma? Per què es va torbar tant a fer la transferència? En definitiva, què ha passat i quina responsabilitat té al respecte el conseller d'Interior.

Si això no es clarifica estarem sempre dins aquesta zona d'ombres, de dubtes, que no fa bé a ningú d'aquestes Illes Balears ni al Govern ni al poble. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. "*Suplir la realidad por el espectáculo de la realidad*" Senyors i senyors diputats, aquest és el quid de qüestió, això és el que avui es planteja des d'aquesta tribuna: "*Suplir la realidad por el espectáculo de la realidad*", paraules de Gabriel Albiac, que segueixen així: "*Hace 40 años que Gaidi Bord profetizó eso en su magistral disertación en La sociedad del espectáculo. Un mundo de suplencias, donde la realidad pudiera ser totalmente evacuada por la capacidad de los media para producir fantasía más real que lo real mismo*". I aquesta no és altra que l'especialitat del Partit Socialista, la construcció d'il·lusions de progrés; el major mèrit del PSOE ha estat entendre que a les societats modernes es pot anar modelant la consciència dels ciutadans des de la propaganda sistemàtica dels seus mitjans. Avui en tenim la prova més clara i evident amb els casos Camariñas i Rasputín; una malversació de fons públics de milions de pessetes, comesa per uns, els creadors d'il·lusions de progrés, de solidaritat i d'altruisme quedarà en no res, cap dimissió, cap querella a fiscalia, sense devolució dels doblers malgastats, una anècdota.

A uns se'ls jutja i se'ls passa comptes pel més petit, es magnifica de manera proporcionada; a uns altres ni se'ls jutja ni se'ls passa comptes ni se'ls dóna la més mínima transcendència. En suma, una inversió de la realitat. Aquesta compareixença, de fet, n'és un exemple, interpellat i interpellant es canvien els papers a un sàinet absurd; absurd perquè qui té molt per explicar resulta que és aquell qui demana explicacions; qui té molt per callar, resulta que és aquell que s'engata xerrant; qui té molt per amagar, resulta que és aquell que demana documentació. I sí, remenant les cloaques del seu propi partit és com s'ha descobert el pastís, càstig a tanta

audàcia. Qui intoxica per sortir del femer, on la seva audàcia l'ha duit, resulta ser aquell que acusa els altres d'intoxicadors.

Em reconeixeran que no deixa de ser un espectacle més grotesc, sense dubte, dels que es van produint cada dia a Espanya. Miquel dels Sants Oliver deia que això només era possible a un país que, com Espanya, no té memòria, i que justament per això és incorregible. *“Los taimados que lo explotan y descarrían cuentan ya, anticipadamente, con esa mentecatez que abre la puerta a las mayores audacias y hace posibles las más estupendas supercherías, incoherencias y contradicciones.”* De *“superchería, incoherencia y contradicción”* podem qualificar que el Partit Socialista, en lloc de retre comptes aquí en demani avui als altres; observin com es gira la truita, una fantàstica volta de calcetí, Pascal Brucner ho ha definit com la inversió victimista. Em creguin que me costa resistir la indignació a la qual m'empeny aquest quadre de costums.

Però abans, vull demanar: aprova el Sr. Diéguez, aprova aquest Parlament, aprova el Partit Socialista que es pagassin factures per més de 35 milions de pessetes a una determinada agència de viatges, sense fer cap concurs o cap subhasta pública? Aprova el Sr. Diéguez, aquest Parlament i el Partit Socialista un forat de més de 75.000 euros, entre el cost real dels 842 voluntaris, que sí es varen desplaçar a Camariñas, cost que pujà a 126.300 euros, i les factures verificades i finalment autoritzades que pujaren a 201.391 euros? Dels 126 als 201.000 euros, on són aquests 75.000 euros de diferència? Aprova el Sr. Diéguez, aquest Parlament i el Partit Socialista que es carreguin a la partida pressupostària de Camariñas despeses fetes a restaurants, pizzeries i supermercats de Palma, Menorca i Eivissa per més de 20.000 euros? Aprova el Sr. Diéguez que es pagassin més de 800.000 pessetes amb 1.000 camisetes negres, *Nunca Mais*, a un acte electoral...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, vagi fixant posicions.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

... celebrat a Son Real de Santa Margalida. Sí, senyor President.

Aprova el Sr. Diéguez que hagués d'arribar el Govern del Partit Popular per pagar les assegurances de voluntaris de Camariñas, perquè, dins els deures altruístics i solidaris del govern del pacte, no haguessin inclòs les assegurances, encara que així constàs explícitament al conveni? Aprova el Sr. Diéguez que l'aleshores cap d'Interior ordenàs pagar la mateixa factura dos pics per al viatge de 45 al·lots gallecs convidats a Mallorca i que només l'eficaç intervenció de l'interventor ho impedís? Aprova el Sr. Diéguez, aquest Parlament i el Partit Socialista que del milió d'euros que inicialment es va prometre en el conveni, finalment només s'aportassin, com ha dit el Sr. Conseller, 408.000 euros, i que d'aquests se'n destinassin 2 milions i mig de pessetes, 15.000 euros, a la instal·lació d'una oficina d'atenció al ciutadà a Formentera? Aprova el Sr. Diéguez que el cap del departament d'Interior i director de l'Escola Balear de Seguretat Pública cobrassin dues vegades, presentant les factures primer i llavors cobrant dietes, les

despeses de la famosa excursió per Lleó, Pamplona i Saragossa, amb un cotxe ib-salut, xofer inclòs? Aprova el Sr. Diéguez, aquest Parlament i el Partit Socialista que un cotxe comprat a Palma de Mallorca, a Palma de Mallorca, a compte de la partida pressupostària de Camariñas, s'ho quedàs la Conselleria d'Interior, tal com consta a l'inventari? Aprova el Sr. Diéguez que una paella gegant, celebrada a Mallorca, que va costar més de 7.000 euros, es pagàs a càrrec del mateix compte? Aprova el Sr. Diéguez que un viatge d'una càmera a Camariñas, que costà uns 700 euros, es carregàs a una partida finalista destinada ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Fixi posició i que té mig minut.

(Remor de veus)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Estic fixant posició, vaig acabant, Sr. President. Aprova el Sr. Diéguez que es fessin despeses a través d'un conveni que ni tan sols va ser aprovat pel municipi de Camariñas o què passa que ha desaparegut l'escrupolositat i la meticulositat de la que ara el Partit Socialista fa gala aquí per negar-nos el conveni de carreteres o el soterrament del tren?

(Remor de veus)

Imputarà el Partit Socialista, conegudes aquestes irregularitats,

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, vagi acabant.

(Remor de veus)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

I la pregunta: demanarà el Sr. Diéguez una comissió d'investigació? La resposta, senyores i senyors diputats, és: no. El PSOE no demanarà cap comissió d'investigació, el partit del Sr. Diéguez transita del bracet de la demagògia més proverbial i de la hipocresia més cínica. El Sr. Diéguez prefereix contaminar i llançar cortines de fum.

Sr. Conseller, m'escolti, tanmateix no el farà empegueir, tenen cera del corpus. I acab, Sr. President, amb paraules d'aquest gran nacionalista que fou, al parer de veus molt reputades, Miquel dels Sants Oliver; la sola petició d'aquesta compareixença és una prova, com diria Oliver: *“no ya de cinismo, porque la palabra cinismo supone un resto de elegancia irónica, sino la burda, grosera, tabernaria*

desfachatez con que, abusando de aquella falta de memoria, se salta de un extremo a otro o se inventan las más despreciables patrañas.”

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente, supongo que me dará más tiempo, habida cuenta de no estamos en una interpelación, sino en un caso distinto.

EL SR. PRESIDENT:

Està en ús de la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, quería empezar diciendo que el conseller de Interior está progresando, hoy ha dicho una verdad, una, está bien, por ahí se empieza; luego, ya sabe, usted a empezado a leer un libro una vez, ahora dice una verdad, poco a poco podrá ir progresando adecuadamente. Mire, efectivamente todo ha venido porque un día le pregunté por qué no pagaban las facturas pendientes a Galicia, esto es lo que le pregunté, por qué no las pagaban, y usted no las pagaba porque no le daba la gana de pagarlas porque no siente nada de solidaridad por el pueblo gallego; y que usted venga aquí y diga ..., sí, señor, ...

(Remor de veus)

... y que usted venga aquí y diga qué viva la solidaridad y cosas de estas cuando ha bloqueado el pago de todas las facturas que le han enviado es una absoluta vergüenza, porque usted lo ha bloqueado; usted, el dinero se habrá destinado a cualquier otra cosa, usted mismo ha reconocido que había un millón de euros, que se gastaron 400.000 euros y que este dinero iba llegando a medida que se iban haciendo los gastos, y así iba llegando a la partida. Una partida que, además, era transferencia de ayudas a otros ayuntamientos, y por eso, en el sentido de que era transferencias y ayudas a otros ayuntamientos, también se utilizaba para otras cosas.

Pero, en fin, mire, Sr. Conseller, su conducta es inculcable. Mire, alguna vez se lo he dicho, y como aficionado al fútbol, por desgracia en algunos casos, me gusta que el terreno de juego sea césped recién cortado y recién regado, si es posible, pero si usted quiere que sigamos en el barro, a mí no me importa; le aseguro que cuando acabe esta legislatura, si consigue que no le cesen, su propio barro le llegará hasta las pestañas.

Usted ha venido aquí a burlarse del Parlamento otra vez, y no es la primera vez, porque yo le he hecho una interpelación sobre lo que usted había hecho, y no ha contestado a nada,

absolutamente a nada; usted viene aquí a burlarse del Parlamento.

¡Pero usted qué se ha creído, qué se ha creído usted que es aquí! ¿Qué se ha creído que está en su partido? Aquí no puede hacer lo que le dé la gana, aquí tiene que venir y contestar. Le hemos preguntado a usted ...

(Remor de veus)

..., le hemos preguntado a usted dónde están los 3.000 euros que faltan, dónde están, conteste. ¿Dónde están los 3.000 euros que faltan? Eso es una interpelación, le he preguntado dónde hay 3.000 euros que faltan; el Sr. Conseller no ha dicho nada, igual que no dijo nada de los 5.000 euros que faltaban y que tenía en su caja fuerte. No nos ha explicado para qué tenía usted ese dinero en su caja fuerte. Usted dijo, con toda la cara dura de este mundo, porque miren, dicen, palabras textuales, ahora se lo diré, sí, -a mí me han dicho mil cosas, eh, Sr. Conseller- ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, continuï. Continuï, però, ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Eso espero, espero que podamos continuar ...

EL SR. PRESIDENT:

... però jo li agrairia que empràs un vocable correcte.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿Puedo emplear los que ha empleado el Sr. Font? Le puedo llamar malversador, cínico, desfachatez ...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que tots podem millorar el nostre vocable.

(Remor de veus)

Per favor, silenci.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Pues, si todos podemos mejorar, que seamos todos los que mejoremos, Sr. Presidente.

Un hecho inusitado, palabras textuales: “una de las personas autorizadas cancela la cuenta con su sola firma y retira los fondos contraviniendo las instrucciones de la conselleria”. Pues miren señoras y señores, Sr. Diputado del PSM, Sr. Riudavets, no le diré él quién ha sido, yo sí sé quién ha sido, ya se lo diré. Miren si fue tan inusitado y si tanto se contravinieron las órdenes que a la persona que retiró los fondos a la semana siguiente le ascendieron a jefe de departamento, claro que es del Partido Popular, sí señor! Le hicieron jefe de departamento, desmientalo y diga que no es así, a lo mejor es jefe de servicio, yo creo que es jefe de departamento.

Mire Sr. Conseller, usted no ha contestado a nada de lo que le he preguntado, ha tratado de liarnos con una partida presupuestaria, ha estado hablando del Gobierno anterior y usted dice: "no, no señores no hay que hablar del Gobierno anterior" y se ha pasado todo el rato hablando del Gobierno anterior. Usted sabe que los pagos se hacían según los gastos iban viniendo, usted lo sabe. Usted no nos ha dicho nada de los 3.000 euros que le he preguntado, no nos ha dicho qué hacía el dinero en su cajón. ¿Y qué ha hecho el Partido Popular que es lo que le he preguntado? No ha hecho nada, ha venido aquí a decirnos que si tales gastos, tales otros, etcétera y aquí no tenemos tiempo para hacer un debate en profundidad. Pero yo le diré, ya que le gusta hablar de gastos, ¿le parecen gastos aceptables la adquisición de uniformes de verano de la policía local para cargarlos a la desgracia del *Prestige*? ¿Le parecen gastos adecuados un wáter para un colegio? ¿Le parece un gasto adecuado? Leo textualmente, ¿le parece gasto adecuado gorras de béisbol? Pues esto es lo que ha cargado el Partido Popular. Sólo una muestra, esto en el Concello de Vilanova del Partido Popular, esto es lo que cargaban.

Mire si aquí se hizo alguna (...) con los voluntarios que vinieron se les agasajó y se gastó muchísimo menos que lo que usted se gastó en una ficticia comida en la que invirtió casi 5.000 euros, un refrigerio en el que invirtió 5.000 euros, si el del Conservatorio para 500 supuestas personas que no fueron, pero que usted pagó. Usted pagó para 500 personas pero no fueron.

Mire la intervención del Sr. Font pues creo que bueno, nos ha dado un buen recital de solapas de libros que están muy bien. Pero vamos, usted está en Marte Sr. Font, está absolutamente en Marte. Primero, ignora el Reglamento porque si usted supiera el Reglamento vendría aquí a fijar posición y no a hacer preguntas que usted sabe que yo no le voy a poder contestar porque no tengo ni trámite ni nada, no tengo trámite ni tiempo y usted lo sabe. Además a usted le han cogido...bueno iba a decir una palabra, no la quiero decir. A usted le han cogido de ayudante de Rodríguez para hacer lo que él no se atreve, no se atreve a hacer...

(Remor de veus)

...porque sabe que le cogen en las mentidas y luego le ponen verde y luego le van arrastrando día a día. Aquí con mentiras tolerancia cero, Sr. Rodríguez, tolerancia cero. Las camisetas del *Nunca Mais* le han vendido la bola esa, es que ha habido tantas que no he tenido tiempo para cogerlas todas, se la han vendido, pero no las encontrará. Esté tranquilo que no las encontrará. Y la eficacia del interventor, pues ya me dirán dónde está la eficacia del interventor porque yo lo he pedido por activa y por pasiva y el Sr. Rodríguez no me lo saca, a lo mejor a usted se lo ha enseñado porque a usted le da los informes secretos, ¿no recuerda con el (...) tren? ¿Vaya jaleo que armó aquel día eh? Pues bien, a usted les da los informes, a mi no me lo dan, yo se lo he pedido verdad Sr. Conseller, usted no me lo ha dado nunca, no existe ningún informe de intervención paralizándolo esta orden, a lo mejor ahora viene y nos saca el famoso informe al que he hecho referencia anteriormente. Y lo del coche de Palma de Mallorca, bueno es que esto sí que... ¿usted ha leído la comparecencia del conseller de Interior? Hablaba de que se había gastado dinero en un

coche que nunca había estado en Galicia, ¿lo ha leído? Y luego acusan de que se hizo un viaje para traer el coche de Galicia. Es que para ser mentiroso hay que tener buena cabeza.

Y yo, Sr. Font, quiero acabar, ya que a usted le gustan las solapas de los libros, con el interior de un libro. Mire le recordaré un diálogo del *Diablo mundo*, un libro de Quevedo, lo sabrá, no es un autor extranjero de estos que le gustan a usted.

(Rialles)

Es un poco de por aquí, más humilde para mis conocimientos. Discutían los demonios acerca de lo importante que era la burocracia para su clientela porque con la burocracia llenaban mucho los infiernos. Y concluía uno de los demonios dirigiéndose a otro diciéndole: "y si el año es fértil en trampas, no hay trajes en el infierno para recoger los frutos de un mal ministro". Pensaba ese demonio, sin duda, en usted Sr. Rodríguez, en su año.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores. Voy a tratar de estar a la altura de este Parlamento y el respeto que me merecen sus miembros y lo que representan. No voy a entrar en según que descalificaciones porque considero que no es el lugar adecuado. Mire yo entiendo que para aquellas personas que tienen limpiamente un concepto de *progrés* y un concepto de izquierda lo que digo aquí no siente bien e incluso les moleste a algunos, a mi también me molesta, yo también pienso que la gente sea de izquierdas, o sea de derechas, o de centro es gente honrada y que le guía principios de servicio a los demás, de no (...) su cargo y de actuar con rectitud. Eso es lo que pretendo hacer, con mayor o menor fortuna ya veremos al final, pero hasta aquí creo que lo estoy consiguiendo.

Sr. Ramon, usted ha dicho algo que personalmente creo que tenemos que considerarlo. Pero a mi me gustaría hoy fijar una cuestión aquí que es importantísima, el Sr. Diéguez una y otra vez repite, como la técnica de Gebbel, de que yo miento, que el conseller miente, miente y miente, no dice nunca la verdad, bueno ha dicho que he decidido una verdad. Pues mire, ya tengo una menos. Pero no es verdad esto, pero si resulta que después de que yo sea, según el Sr. Diéguez, un mentiroso, un (...) mentiroso y que falta a la verdad siempre, si son ciertas las afirmaciones que yo he hecho de uso indebido de dinero público que se destinaba para Camariñas y se gastaban en restaurantes aquí en Palma de Mallorca. ¿Con quién estaban ustedes? ¿Al lado de quién estaban ustedes? ¿De quién trata de descalificar eso o del que aporta la verdad? ¿Dónde estarán los portavoces junto al que denuncia el caso que ha conocido porque es su obligación? Yo prometí, mejor dicho juré guardar la ley y hacerla cumplir y entre esos cometidos está denunciar aquello que no es correcto. ¿Con quién está usted con este

conseller o con el Sr. Diéguez, que lo niega todo saquemos lo que saquemos? Eso es lo que pregunto yo.

El señor del PSM me pregunta una cuestión que es muy fácil. Mire usted, todas las cuentas corrientes de esta comunidad, todas, se abren a partir de una petición que hace el consejero de Hacienda al banco que sea y es el consejero de Hacienda el que pone las condiciones de cómo se utiliza aquella cuenta. Y esta cuenta se abrió a petición del Sr. Mesquida que era consejero de Hacienda y puso las condiciones. Y créame si le digo que yo no conocía la existencia de una cuenta hasta que me dijeron que una funcionaria de mi conselleria se había presentado allí para traer 5.000 y pico de euros. Mi instrucción fue que los llevara a tesorería de la comunidad autónoma, que allí no tenía que haber ningún dinero y así se hizo. Y en mi cajón, Sr. Diéguez, no hubo jamás ningún dinero que no fuese el mío, ninguno, en la conselleria si hay algún crédito lo tiene habilitado de la UGE para hacerlo (...). Pero ¿dónde ha visto usted que un conseller maneje dinero? Yo no sé si en su Gobierno anterior lo había, pero en el que hay actualmente, ni siendo regidor, ni siendo conseller jamás he manejado dinero, he autorizado o he denegado un gasto o lo que sea, pero manejar dinero nunca, siempre lo hace intervención, o tesorería, pero nunca un conseller.

Y es verdad, Sr. Diéguez, que es triste esto, que lleguemos aquí a esta conclusión de que el dinero solidario... Mire usted, usted no mezcle una cosa con la otra, si voy a comer... ayer comí con 8, 10, o 15 alcaldes de Mallorca, tenía interés en comer con ellos por una (...) que tenía. Ese dinero, pues mire usted, había del PP, había del PSOE y había del PSM, eran los alcaldes de las ciudades de Mallorca, porque para mí todos son alcaldes, yo no hago distinciones como ustedes...

(Remor de veus)

...para mí todos los alcaldes son iguales. Pero ese cargo va a la cuenta de los gastos del gabinete del consejero. Aquí lo malo está en que se habilitan unos fondos para atender la desgracia de Galicia y se hace una liberación de una subvención a Camariñas y acabamos con 1.000 y pico de euros en una de ellas en una comida en una cafetería de la playa de Palma. Para mí eso no es correcto, no es ético que el dinero solidario se lo coman cuatro mangantes en la playa de Palma en una comida...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Usted dice que no aparecen las camisetas. Pues mire usted, aquí aparecen con lo mismo, subvención a Camariñas y una factura de 4.817 euros por 1.000 camisetas de una tinta negra para..., ojo! Esta factura lleva fecha del día 1 de abril y el día 8 de abril o 4 de abril, 6 de abril es cuando se hace la comida para 800 personas en la finca de Son Real. Mire Sr. Diéguez

más todavía. Se hace un stand para cantar las bondades del Govern de les Illes Balears en el paseo del Born con motivo del 1 de marzo, el día de la comunidad autónoma, un stand, posiblemente dijera algo de los voluntarios, pero no se carga en la cuenta de la comunidad autónoma, no, no, se carga al convenio de Camariñas, el convenio no existente, es el mismo convenio.

Esta también es curiosa, el día 25 de abril, exactamente un mes antes de las elecciones, el conseller de Interior se va a Galicia, no se lo qué iba a hacer, lo que sí sé es que se lleva con gastos pagados a un cámara para que le filme el reportaje. Y a parte de pagarle los gastos pagados a este señor, hay que abonar 704 euros mediante una subvención a Camariñas para la (...) *Prestige* para que tenga el Sr. Conseller de Interior un video en su presencia.

Y mire lo último, Sr. Diéguez, estoy seguro de que a usted tampoco le gustará escucharlo, pero escuchará esto y mucho más. Palma de Mallorca-Vigo-Madrid-Palma de Mallorca-Santiago de Compostela, 22 personas, ¿sabe quién eran? No eran voluntarios, lo pone aquí bien claro, grupo de balonmano, un equipo de balonmano que va a Galicia a jugar. Carga a Camariñas también.

Señoras y señores diputados, señoras y señores portavoces, ustedes han fijado su posición, me parece muy correcta, yo creo que de esto por desgracia como decía la revista satírica de hace muchos años, los que tenemos algunos años lo conocemos, mañana volveremos a hablar del Gobierno, del Gobierno del pacto de progrés.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

III.1) Moció RGE núm. 5941/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats desenvolupades per autoritats i funcionaris desplaçats a Moscou el febrer del 2004; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4761/04.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les mocions i en primer lloc debatrem la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 5941/04, relativa a activitats desenvolupades per autoritats i funcionaris desplaçats a Moscou el febrer de 2004, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4761/04. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Para que luego digan que los debates parlamentarios no sirven para nada, hoy hemos aclarado según palabras que acabamos de oír, que los voluntarios eran unos mangantes y aunque nos hemos quedado sin saber otras cosas, como dónde están los 3.000 euros...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor estam en un altre punt de l'ordre del dia. Si és tan amable.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Tiene razón Sr. Presidente, me ceñiré a la cuestión. Nos toca empezar ahora con la moción del caso, llamado Rasputín, puesto que ha llegado el momento de sacar conclusiones parlamentarias del mismo. Finalmente y después de muchas zancadillas parlamentarias hemos podido debatir el asunto y esta es la triste verdad, pero poco hemos avanzado en obtener explicaciones claras y coherentes. He evitado a lo largo de todo este debate el más mínimo juicio moral, he intentado limitar mis intervenciones a las cuestiones de interés político, sin valorar éticamente la existencia a prostíbulos por parte de cargos públicos, ni el nivel humano del lugar, ni nada de esto. Y cuando he hecho alguna referencia la he hecho utilizando palabras de representantes del Partido Popular que sí han hecho juicios de valor, tratando de justificar lo que entiendo yo como injustificable, a través de la teoría de la universal tendencia varonil al vicio. Pues bien, todo eso lo dejé a los ciudadanos y yo me he limitado a intentar aclarar hechos objetivos del viaje y a ponderar el daño de los hechos a la imagen de Baleares y de sus representantes públicos.

Desde un primer momento ya dije que los ciudadanos juzgarían el asunto con mucha más dureza de lo que lo haríamos en este Parlamento y así ha sido. En la calle todo el mundo tiene claro lo que pasó y sobre la pregunta que ha flotado en todos los debates ¿quiénes fueron al Rasputín? Y que no se ha querido contestar de forma abierta, el silencio de la *omertá* no han podido vencer a la sabiduría popular, que coincide asombrosamente en su convicción. Si realmente aquellos que todo el mundo coincide que estuvieron en el Rasputín no hubieran estado, sólo pueden recriminar el flaco favor que les haría en tal caso el silencio del Sr. Alía y la *omertá*, salvo que la verdad sea peor y en tal caso sí que se deba de agradecer el silencio. Así pues se nos han ocultado los nombres de los que directamente participaron en lo que ha constituido quizás el mayor escándalo de los últimos tiempos. Se nos han ocultado también las cuentas del viaje, no tendremos nunca ni la ya famosa primera página de la factura del Kempinski, ni el detalle de la liquidación del Sr. Alía. Lo que sí quedó claro es que el pago con fondos públicos de los gastos de prostíbulo de la expedición oficial no fue ningún error, aunque sólo sea por imposibilidad física, al no haber otros gastos con los que pudiera confundirse en su caso el administrador del vicio, no había ningún otro gasto con el que se pudiera confundir, entonces la confusión por sí misma es imposible, incluso metafísicamente.

Pues bien, más allá de detalles concretos la impresión que les queda a los ciudadanos de todo este asunto es que los cargos públicos de Baleares malgastan el dinero que se les ha confiado. Y eso es injusto, no digo ya para otros cargos públicos de Baleares de otros partidos, sino también para muchos del Partido Popular, incluso para los miembros del Gobierno del Partido Popular. Tengo la seguridad de que muchos consellers de este Gobierno se sienten gravemente perjudicados por lo que ha sucedido. Lo que también quedó claro es que el escándalo del Rasputín ha causado un grave daño a la imagen de las Islas Baleares, hasta el punto de que el

propio conseller de Turismo llegó a pedir disculpas, aunque sin asumir propias responsabilidades políticas, porque con independencia de su presencia o no en el club de alterne, la responsabilidad política de la expedición es suya y no del Sr. Alía.

Con estos antecedentes mi grupo presenta una moción con ánimo de lograr la unanimidad, la unanimidad que nos exigen los ciudadanos en determinados puntos. Podré entender que en algún punto de la moción no tenga el apoyo del Grupo Parlamentario Popular, pero lo que no podré entender, ni creo que lo entiendan los ciudadanos es que se rechace absolutamente la moción. El primer punto de la moción constata que en el viaje a Moscú hubo un comportamiento políticamente inadecuado por parte de miembros de la expedición al aprovechar el viaje para visitar el Rasputín, está claro que algún miembro de la expedición sí que fue, porque así el mismo lo reconoció. Pues bien, el hecho descrito es cierto y considero que la expresión comportamiento políticamente inadecuado es de una suavidad desmesurada, pero busco el consenso en este primer punto. Quiero tratar de redimir con ello el daño causado ante la ciudadanía enviando el mensaje de que ante un hecho tan grave cede la complicidad ideológica, que un grupo parlamentario no puede apoyar a un gobierno cuando se equivoca, que estamos de acuerdo con los ciudadanos en que es reprochable ir a prostíbulos en viajes oficiales.

El segundo punto de la moción es más enérgico porque condena que se cargaran al presupuesto público los gastos generados en el prostíbulo. Consideramos que es el punto de mayor gravedad y por eso pedimos una condena categórica, no hablamos ya de comportamiento inadecuado, sino que pedimos una declaración de condena. Ya sé que el Grupo Parlamentario Popular, pese a la contundencia de la argumentación que expusimos en la interpelación antecedente, se aferra al clavo ardiendo del error, pese a ser imposible, puesto que ya hemos dicho nadie puede equivocarse una cosa por otra si sólo hay una cosa. Si sólo se hizo un gasto fuera del hotel y ese fue en el Rasputín, ¿con otro gasto fuera del hotel se confundió el Sr. Alía?

El tercer punto de la moción constata el perjuicio causado por los participantes del viaje a la imagen de las Islas Baleares, a nuestros políticos y al propio Govern de forma expresa y concreta. No creo que puedan tener problema para votar favorablemente a este punto, ya que el propio conseller de Turismo reconoció que así había sido, incluso pidió disculpas por ello.

El cuarto punto de la moción constata que las explicaciones dadas por los responsables del escándalo han sido tardías, incompletas y contradictorias. Sostengo que han sido tardías porque no se ha acudido al Parlamento que es donde se dan las explicaciones políticas, sino cuando no se ha podido evitar. El Grupo Parlamentario Popular se negó a que se dieran las explicaciones necesarias cuando estalló el escándalo, votando en contra de forma reiterada de las solicitudes de la oposición para tratar de retrasar el debate, incluso se ha llegado a actuar de forma totalmente irresponsable desde el punto de vista parlamentario y democrático dinamitando la Diputación Permanente, a la que se negaron a convocar durante el verano

hasta que no llegó la víspera del período de sesiones. Mientras tanto en el Congreso de los Diputados se reunía dos veces la Diputación Permanente, una de ellas a solicitud del Partido Popular. Aquí el mismo Partido Popular, que reclamaba ser escuchado en Madrid, boicoteaba la reunión de la Diputación Permanente con un precedente que ignoro que consecuencias puede traer. Se respetó más a los visitantes del club de alterne que a la dignidad del Parlamento en este caso, por eso decimos que las explicaciones fueron tardías. Sostenemos que han sido incompletas porque han quedado muchas preguntas sin respuesta y así lo he hecho constar al principio de mi intervención. Sostenemos también que las explicaciones han sido contradictorias porque en algunas cuestiones la versión de los hechos ha cambiado en diversos momentos y con ello nos referimos especialmente al ya famoso, confuso regreso desde la cena con el empresario ruso hasta el hotel Kempinski sobre el que no incidiré más.

El quinto y último punto de la moción consiste en instar al Presidente del Govern a que destituya al conseller de Turismo. En la interpelación de la dimana la presente moción le solicitamos al conseller de Turismo que dimitiese por propia voluntad y es obvio que no tiene ningún interés en hacerlo, lo cual puede ser humanamente comprensible, pero políticamente es inaceptable. Es un estado democrático la responsabilidad política es exigible al Gobierno y por ello los miembros del Gobierno comparecen y están obligados a comparecer ante el Parlamento. Los miembros del Gobierno son el Presidente del mismo y los consellers, a los otros cargos de confianza o políticos que ocupan escalones inferiores en el organigrama gubernamental no se les puede exigir responsabilidad política por el Parlamento porque no comparecen ante él, lo hacen por medio de su conseller. Así pues no se puede interpelar a un director general, ni formular preguntas a un secretario general técnico, ni pedir la comparecencia del gerente del IBATUR, porque en buena técnica democrática la responsabilidad política de todo lo que éstos hagan será del conseller que los ha nombrado y que está obligado a responder por ellos. Creo que no es necesaria mayor explicación para que podamos todos concluir que el responsable político de los hechos de Moscú es el conseller de Turismo, responsabilidad que alcanza de forma indirecta al Presidente del Govern por haberlo nombrado.

Por todo ello sostener que las responsabilidades políticas del caso Rasputín se han asumido con la dimisión de un cargo intermedio ante la gravedad de los hechos es desconocer el funcionamiento de la democracia parlamentaria. Negándose a dimitir el Sr. Conseller, éste traslada la responsabilidad al Presidente, por eso pedimos en nuestra moción que sea el Presidente quien lo destituya, ante la resistencia del conseller a asumir su responsabilidad por el caso Rasputín. Si nos asomamos a otras instituciones de nuestro entorno, concretamente al Ayuntamiento de Palma, hemos podido comprobar la triste actualidad de la dimisión de un concejal, curiosamente por un hecho que según la sentencia que le condena en un juicio de faltas, se le condena como ciudadano y no como presidente de un órgano público, cada uno tendrá sus opiniones al respecto, pero eso es lo que al parecer dice la sentencia. Pues bien, no quiero comparar la gravedad de los hechos cometidos por el concejal dimitido y los hechos del caso Rasputín. Me ceñiré sólo a la dimensión política de los hechos y a la asunción de responsabilidades. Creo que el caso

Rasputín ha causado un daño inmensamente superior a la imagen de Baleares que la actuación del concejal, con ser esta reprobable, la dimensión nacional e incluso internacional del caso Rasputín así lo prueba. También creo que la implicación de intereses públicos, aunque exista en los dos casos, es de mayor intensidad en el caso Rasputín, la utilización de recursos públicos en el caso Rasputín y el carácter oficial del desplazamiento a Moscú así lo acreditan.

Y finalmente la asunción de responsabilidades políticas es la gran diferencia entre ambos casos. Aquí el conseller continua, allí el concejal dimitió. ¿Qué significa esa diferencia en que la Sra. Cirer sí los cesa o destituirlos y a los del Sr. Matas no? O simplemente que los señores Matas y Cirer compartan partido pero que no tienen las mismas convicciones democráticas. Como resuelva el Sr. Matas el caso Rasputín nos marcará las diferencias entre ambos. En adelante veremos que hace el Sr. Presidente al respecto, pero si no toma la decisión, depende de lo que diga este Parlamento también, consideraremos que asume la responsabilidad de este asunto.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida- Els Verds té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc dir que per part del nostre grup donam suport a la moció presentada pel Partit Socialista en els 4 punts, primer, segon, tercer, quart i cinquè que ha explicat el seu portaveu el Sr. Diéguez i volem aclarir una sèrie de qüestions que creim importants en aquest afer Rasputín.

En primer lloc nosaltres sí que creim que s'ha de deixar molt clar en aquesta cambra que és un comportament políticament inadequat i parlem a més de responsabilitats polítiques dels governants d'aquestes illes, dels seus màxims representants que han estat encapçalats per una part pel President Matas i el conseller de Turisme Sr. Flaquer. Nosaltres tenim molt clar que no es tracta en absolut de cap qüestió relacionada amb la vida privada sinó que és un comportament fet en un viatge oficial i pagat amb doblers de tots els ciutadans i ciutadanes. No cerquin excuses ni justificacions, nosaltres creim que allò que hem viscut en aquesta cambra ha estat senzillament un intent de cercar, justificar una actitud que com deim i volem repetir, per a nosaltres és políticament inadequat i d'una gran responsabilitat política. Creim que els fets són molts clars i precisament allò que hi ha hagut és un intent d'ocultar o de posar-se darrera la roca per no explicar què és allò que va passar.

Nosaltres no entrarem a discutir qui hi va anar, si un senyor se'n va anar primer amb el cotxe o després, no entrarem a discutir aquestes coses. Nosaltres volem aquí, a un Parlament, parlar de política i en aquest sentit per tant, parlar del comportament i la responsabilitat política d'aquests governants.

Vostès varen anar a un club eròtic, prostíbul, o el que li vulguin dir, a nosaltres ens és igual, però allò que queda molt clar és que en allò que és el llenguatge popular vostès senyors varen anar de putes. Ho dic així de clar perquè sinó hi ha molta gent encara que considera que no es diuen les coses clares en aquest Parlament. Això és molt greu i vostès tenen una gran responsabilitat política per diverses raons. En primer lloc per la imatge que han donat als ciutadans de les Illes Balears, a tots els ciutadans de les Illes Balears sobre el comportament dels seus màxims dirigents, autoritats i governants. Entendre que anar a un prostíbul, per dir-ho de manera fina, amb tota normalitat és un comportament que suposadament és normal, jo els he de dir als senyors del Partit Popular que per a nosaltres no ho és. Per tant, en aquest sentit creim que haurien de sentir-se avergonyits, avergonyits de qui, no només els governants sinó d'aquells que també han defensat que aquest comportament era un comportament que només es podia dir que d'alguna manera era perquè s'havien imputat els doblers públics, o s'havia pagat amb doblers públics.

Mirin senyors del Partit Popular, la doble moralitat nosaltres no la compartim, aquí vostès tenen una responsabilitat altíssima perquè resulta que no són capaços d'aprovar lleis, per exemple no permeten als homosexuals que puguin adoptar, perquè segons vostès "la societat no està preparada". A més estan en contra de l'avortament perquè consideren que és una qüestió que posa en perill la vida d'infants no nascuts. Fan convenis amb Acció Familiar que suposa precisament una manera d'entendre que la família no només és el prioritari sinó una sèrie d'actuacions que en el nostre entendre formen part d'una societat que està dos segles enrera. Tot això ha estat defensat per vostès d'una manera absolutament normal de moralitat i que suposadament el que defensa és la família i evidentment la no violència contra les dones. Mentre tant vostès afavoreixen, amb el seu comportament polític, actuacions en desfavorir les dones i això ho dic com a dona, com a política i com a ciutadana.

Jo me sent avergonyida del seu comportament, de la seva doble moralitat i de què fins i tot alguns de vostès trobin "normal" que es doni aquest comportament no només en els polítics sinó en la gent en general. Nosaltres volem coherència i volem també que amb els aspectes socials, amb els aspectes dels valors idò quedi ben clar què són vostès i què és allò que vostès donen a entendre que es pot defensar. Nosaltres ho deim molt clarament, com li dic, ens sentim avergonyits d'aquests responsables polítics que tenim i han anat, com dic, d'una manera clara en contra de les dones i en desfavorir les dones precisament en actuacions com és aquesta tan clara d'assistir a un prostíbul, siguin convidats per una altra persona, o sigui com sigui. En aquest sentit per tant, creim que aquest comportament dona una imatge molt dolenta del que són els nostres governants.

En segon lloc evidentment i tal com diu la moció, ens pareix absolutament no reprovable sinó absolutament increïble que es carreguin els pressuposts públics i que a més s'intentin cercar excuses com "ha estat mala sort". Jo els diria senyors que per favor no se'n riguin, almanco d'una part de la població, si se'n volen riure d'una part que consideren que els han votat, però de l'altra banda no. Això no es fa per una qüestió de pura mala sort, es fa perquè es considera que és una pràctica normal

sinó no hagués passat el que ha passat. Per tant, segurament el que no sabem deu ser molt, però si li podem dir és que vostès tenen una responsabilitat política d'haver imputat aquests costos a allò que són els doblers públics i per tant, tots els ciutadans, jo mateixa com a ciutadana he contribuït a què vostès vagin a un prostíbul i evidentment nosaltres no volem contribuir a aquestes coses, malgrat vostès hagin tornat els doblers posteriorment. El fet fet està i per tant, qui ha d'explicar i no només explicar sinó que ha cercar alguna conseqüència a aquest fet és precisament el Govern i per tant, també el Grup Parlamentari Popular que és qui li ha donat suport a l'actitud i el comportament del Govern.

També li he de dir que des del punt de vista polític nosaltres creim que s'ha donat una molt mala imatge del que suposa que són els polítics que governen, a part de tenir unes actuacions que per a nosaltres són reprovables, a més fan un ús dels doblers públics que en el nostre entendre ja s'ha dit, i s'ha dit en moltes ocasions, evidentment és absolutament incorrecte.

Però la responsabilitat política també passa per la imatge que s'ha donat dels governants de les Illes a l'exterior -ja s'ha dit- a l'Estat espanyol, a tota Europa; és a dir, hem passat que teníem uns governants que allò que els agradava era tenir aquest comportament que, com li he dit i li torn repetir, com a dona, com a ciutadana i com a diputada estic absolutament avergonyida pel seu comportament i em pareix absolutament deplorable i, a més, em pareix necessari que hi hagi responsabilitats polítiques per part seva.

Vostès creuen que és bona la imatge que vostès han donat? I a més vostès diuen que no s'ha de parlar d'això. Vostès diuen que no s'ha de parlar d'això, vostès diuen que millor que no se'n parli. Clar, a vostès no els interessa que se'n parli precisament perquè no els interessa que es ventili pertot que el que han fet ha estat anar a un club eròtic, i qui ha sortit guanyant, a més, ha estat precisament aquest club eròtic i per tant ha sortit guanyant una manera d'entendre que les dones o determinades dones l'única manera, per ventura, per ventura, n'hi ha que ho decideixen per elles mateixes, que tenen manera de sobreviure és fent el que fan, de prostitutes. Nosaltres evidentment creim que això no ajuda absolutament una societat que creim que ha de ser molt més igualitària i molt més defensant el dret de les dones i, per tant, tampoc no ajuda una classe política que el que hauria de fer seria del seu comportament no només un ús, sinó que evidentment hauria de ser una actitud que hauria d'aplicar en tots els seus fets.

Vostès, senyors del Govern, i sobretot qui té més responsabilitat en aquest tema, que és el conseller de Turisme, estan molt preocupats per la promoció turística i per la imatge turística de les Illes Balears. Ho han demostrat en distintes ocasions dient fins i tot que algú havia posat en qüestió i havia qüestionat fins i tot que era aquestes illes respecte a la imatge turística que s'havia donat a l'exterior, però resulta que vostès intenten amagar tots els problemes, per exemple, ambientals -li puc fer referència a algunes declaracions que va fer el conseller de Turisme dient que tot això no existia i que no hi havia problemes-, però en canvi ens ventilen els problemes sexuals. Jo crec que del que es tracta precisament és de començar a aplicar, com deim, responsabilitats polítiques per dignitat i per

responsabilitat, i per tot això nosaltres li demanam, evidentment, com fa aquesta moció, la dimissió del Sr. Flaquer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, bé, efectivament coincidim amb el Sr. Diéguez que com a mínim els primers quatre punts d'aquesta moció es poden qualificar de *lights*, en terminologia moderna, perquè es limiten per una part a constatar uns fets qualificant-los d'una manera molt benèvola -"comportament inadequat políticament", "mala imatge"- quan per ser rigorosos hem de parlar del major escàndol polític de la història de l'autonomia a les Illes Balears, i podríem anar encara més enllà i qualificar de vertadera alarma social el que s'ha produït amb aquesta qüestió. Jo sincerament mai no havia trobat la opinió pública tan sensibilitzada amb un tema com amb aquest; mai no havia trobat cap tema, cap escàndol polític, i mirin que n'hi ha hagut molts al llarg d'aquests anys, que hagi provocat tanta repulsa per part d'una part molt important dels ciutadans.

Altres han volgut minimitzar aquesta qüestió i fins i tot han trobat més pervers utilitzar el nom popular de les coses, com ha fet la Sra. Rosselló avui -jo ja ho vaig fer un dia i no ho repetiré perquè no m'agrada repetir-me-, però alguna gent ha trobat més negatiu dir les coses pels seus fets que els mateixos fets, és a dir, allò que es pot dir el pecat però no el pecador, una mostra de fariseisme que afecta una part de la societat representada pel Partit Popular. Per tant, major escàndol polític, vertadera alarma social i un mal a la imatge de les institucions i dels polítics de les Illes Balears a nivell de tota Europa, perquè pràcticament tots els mitjans de comunicació de tota Europa se n'han fet ressò.

I aquí hem de destacar les contradiccions. Una i una altra vegada hem insistit en el fet que l'única manera d'exculpar el conseller de Turisme i el president del Govern era que es fessin públics els noms de les set persones que amb doblers públics assistiren a aquesta casa d'explotació sexual de les dones -això pareix que no és res, pareix que si deim una altra paraula és molt més-, o per assistir a un prostíbul, i la veritat és que hem assistit a versions contradictòries. El mateix conseller de Turisme a la primera compareixença que va fer a la comissió diu: "Com vàrem tornar cap a l'hotel? Miri, en el moment en què això va sortir als mitjans de comunicació és que ja havien passat tres mesos. Jo en aquest moment record precis de si vaig anar amb el cotxe del president o si vaig anar amb un altre dels que vàrem anar cap allà, no ho sé". Miri, això en un tema de tanta importància no se sosté. Per tant aquí hi ha hagut unes evidents contradiccions en les justificacions que ha intentat donar el conseller de Turisme que de cap manera no podem donar com a satisfactòries.

I aquí està en qüestió la paraula del conseller, molt més quan el mateix president del Govern no li ha donat cap casta de

cobertura. El Sr. Matas per què calla en aquesta qüestió? I és una pregunta important. S'ha limitat a dir el Sr. Matas: "Jo no hi era", amb la fortuna que uns directius del Mallorca el varen veure a les hores que els altres membres de la delegació eren al prostíbul. "Jo no hi era"; i el conseller de Turisme, i el secretari general tècnic, i qualque director general hi eren? El Sr. Matas diu "jo no hi era", i és el cap de l'expedició, el cap de l'expedició, de la delegació del Govern de les Illes Balears que era allà, i no ha donat en cap moment cap cobertura al conseller; ni tan sols no ha estat present als debats. En el debat de la interpel·lació no hi va ser; avui que l'oposició parlamentària demana o la dimissió o el cessament del conseller de Turisme el Sr. Matas no li dona ni suport moral. I és important, és important el dia.

Sr. Flaquer, no rigui, no em faci enfadar.

(Intervenció inaudible)

No em faci enfadar, perquè només falta que se'n rigui, encara, només falta..., només falta que se'n rigui. Acoti el cap, acoti el cap.

(Remor de veus)

Què vol que faci si no dimiteix? Si no dimiteix acoti el cap.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

No, qui es dirigeix a vostè quan no pot..., qui es dirigeix a mi quan no pot és vostè, Sr. Flaquer. Sí, senyor, vostè si vol parlar en qualsevol moment pot demanar la paraula i el Reglament l'empara i el conseller la hi donarà. Per tant, si vol parlar surti aquí, no faci de veu en *off* i, sobretot, aquesta rialla cínica no la hi consent en un tema tan important, que ens ha fet tant de mal a tots.

(Aldarull a la sala)

Fins aquí hem arribat, fins aquí hem arribat!

Per tant, Sr. Flaquer... No, i Sra. Estaràs, vostè igual; és que pareix mentida que com a dona encara faci aquesta actitud. És que és increïble, aquest comportament!

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

És que és increïble! Sap quina barra que tenen!

(Més aldarull a la sala i remor de veus)

Sap quina barra!

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

EL SR. SAMPOL I MAS:

Escolti...

És que és gros!

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Sampol... Sr. Sampol, jo he sentit també altres coses que val més que no les recordi. Per tant jo pregaria seriositat i rigor, eh?

Sr. Sampol, continuï.

Sr. Marí, té la paraula i no voldria cap intervenció. Sr. Pastor, per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, gràcies, Sr. President. Esper continuar amb aquesta serenitat que vostè demana i que no semblen un pati de col·legi en què els *nenes* s'acusen uns als altres.

Miri, ja acab, ja acab perquè el debat amb aquest personal no és possible.

Sr. Flaquer, o doni els noms aquí i queda exculpat, i el Sr. Matas igual, el Sr. Matas o dóna els noms com a cap de la delegació, o ha de dimitir o l'han de cessar, perquè vostè n'és el responsable polític.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Crec que avui d'alguna manera el que passa és el final, una mica, o la darrera estació d'aquest viacrucis a què per part de l'oposició s'ha volgut sotmetre al conseller i que acaba avui amb aquesta moció, que esper que també i estic segur que amb aquest darrer pas d'aquest viacrucis que s'ha volgut passar al conseller de Turisme no hi hagi aquesta sanció que figura en aquest darrer pas que hi ha i que no (...) el conseller perquè de veritat fa falta al nostre govern, fa falta al Partit Popular i fa falta en aquestes illes que hi hagi un conseller com vostè, que dugui aquesta política dins la Conselleria de Turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, jo intentaré reiniciar aquest debat amb la serenitat que és pròpia...

EL SR. PRESIDENT:

Amb aquesta moció ja els avanç que d'alguna manera, vull dir que segur que per part del nostre grup es votarà en contra d'aquesta moció, a tots i cada un dels punts, perquè amb tot aquest viacrucis -repetesc- que s'ha volgut fer amb aquesta desgraciada actitud que hi va haver per part d'un membre, i que per part del conseller de Turisme s'ha demanat per activa i per passiva, en la seva compareixença voluntària, que va ser als inicis d'aquestes sessions parlamentàries i que d'una manera voluntària es va presentar a la comissió a dar totes aquelles explicacions que se li varen demanar, i després en el si de la pròpia comissió en una interpel·lació també es varen dar totes les explicacions necessàries, a més d'una manera humana, com és natural, i assumint els errors que hi pugui haver en el comportament d'un membre d'aquest govern que va assistir amb una delegació a Rússia, va demanar aquelles disculpes que són pròpies d'una persona que té sota el seu comandament, diguem d'alguna manera, una responsable que té una actitud que, una vegada coneguda una actuació mal feta per part d'aquesta persona, assumeix les seves pròpies responsabilitats i dimiteix immediatament des del moment exacte que coneix una actuació que es va fer, i repetesc que per part del conseller s'han demanat aquelles disculpes i s'ha dit clarament que ell era el primer que ha sofert fins i tot en la seva pròpia persona i no solament en el seu càrrec polític, sinó m'imagin també en el seu entorn familiar, que aquí se li vol posar el dit dins la nafra fent-li passar, repetesc, aquest viacrucis, ha demanat aquelles disculpes tant polítiques com les que li podien correspondre com a polític i com a membre del Govern.

Per favor...

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

...d'aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Per favor, Sr. Marí. Per favor, per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, li deman l'empara. El Sr. Flaquer m'ha fet un gest respectiu, m'ha fet això. Li deman que li cridi l'atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, Sr. Sampol...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Ho han vist, eh? Això no li ho consent.

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, Sr. Sampol...

Pretendre que hi ha hagut pels membres d'aquella comissió que va anar allí un comportament inadequat, escolti, hi va poder haver un comportament inadequat d'una persona que hi va haver allí, però la resta no s'ha demostrat en absolut que hi hagués membres d'aquest govern, i assumint amb aquesta afició diabòlica que té un parlamentari que ha estat en aquesta tribuna i que m'ha precedit, i ho dic utilitzant paraules seves, aquí es vol fer una prova diabòlica que és allò que en els termes jurídics -i vostè ho va dir- es vol fer quan es vol demostrar una cosa que realment no existeix, i aquí es vol fer passar, repetesc, un calvari a un conseller per una qüestió que realment no va existir. Per tant no hi va haver un comportament polític inadequat d'una comissió, sinó que podia ser d'una persona que ha assumit les seves responsabilitats, cosa que no han fet molts altres que en el Partit Socialista i en altres hi ha hagut amb les seves actuacions.

Es condemna que es carregassin..., d'alguna manera es demana aquí que es condemni que es carregassin a pressupostos públics les despeses generades. Escolti, en el moment en què es va tenir coneixement d'aquesta actuació per part del gerent d'IBATUR es varen reemborsar aquests diners i es va demanar per la seva part la immediata dimissió i va dimitir d'aquell govern. Jo avui mateix he llegit a un diari de Mallorca i no he vist la mateixa reacció per part del PSM, que diu: "*La concejala del PSM Joana Triay asume el error de no haber custodiado la tarjeta municipal a pesar de que considera zanjado el asunto 'cuando aboné la cantidad'*". Això és una regidora, la Sra. Triay, del PSM a un ajuntament de Menorca. Vull dir que crec que també en el cas que ens ocupa avui es varen assumir unes responsabilitats i ja quedava conclòs el tema, com també hi ha quedat en altres bandes.

El perjudici que es diu que serà important, es va demanar per part del conseller en aquelles qüestions que hi pogués haver un perjudici a la comunitat o al sector turístic, que hi pogués (...) aquestes actuacions, però crec sincerament que nosaltres i vostès en especial estam amb aquest dar voltes a tot aquest assumpte produint molta més publicitat que la que realment va generar el cas concret, que va quedat conclòs des del moment en què es varen dar les explicacions per part del conseller, i ara nosaltres, i així es fa, idò li donam voltes i voltes explotant políticament un tema que estam produint un mal superior al que va causar aquest problema que discutim ara.

Per part, repetesc, de les explicacions que es varen dar per part del conseller no han estat ni tardanes ni incompletes ni contradictòries, ha mantengut la mateixa explicació al llarg de totes les informacions que ha donat i al llarg de totes les compareixences que ha tengut, i va ser immediatament el primer tema que va tocar aquest parlament quan es varen reiniciar aquestes sessions. Per tant no varen ser ni molt menys ni tardanes ni incompletes ni contradictòries, ha dat tota la informació que ell sabia. Ell no va viatjar a Moscou amb un maletí on es podien enregistrar tant les imatges com les paraules, com han altres han corregut per allà, i no se n'ha fet tant d'aldarull, tampoc.

Estic segur, Sr. Flaquer, estic segur, Sr. Conseller, que el Sr. Matas ha tengut una actuació exemplar mantenint-lo, a vostè, en el seu càrrec. Té tota la seva confiança. Si el president del Govern d'aquestes illes avui no és aquí té qüestions molt més

importants per debatre, té qüestions per defensar aquestes illes, com ha fet sempre amb la seva actuació i com ha fet també el nostre conseller de Turisme amb totes les seves actuacions defensant aquesta indústria turística de les nostres illes, i nosaltres el volem encoratjar i que no decaigui i que no tenguim por d'actuar, com ha volgut fer fins ara, defensant aquestes illes i defensant la nostra indústria turística.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, desde luego hice la moción con una ilusión que no se correspondía desde luego con la realidad, puesto que -y en esto nadie me ha podido discutir- que los términos de la moción eran, como ha dicho el Sr. Sampol, *light*, muy suaves y muy de un nivel crítico prácticamente ínfimo, por lo menos en sus tres primeros puntos, puesto que no decíamos nada más que, no lo que habían dicho los ciudadanos, sino lo que habían dicho incluso miembros del Partido Popular que habían hablado de este tema y habían estimado que había sido un asunto -llamémosle así- inadecuado. Y no hemos hecho una profundización en la crítica ni nos hemos salido en absoluto con palabras malsonantes ni de ningún otro tipo. Lamento mucho que no se haya entendido el nivel que queríamos haber dado a este asunto y al que no queríamos haber bajado nunca a lo que ha sucedido en esta cámara en el día de hoy.

Ahora, desde luego después de la intervención que oímos en la interpelación del Sr. Marí, también era difícil esperar otra cosa. Mientras el conseller de Turismo pedía disculpas, el Sr. Marí felicitaba al Gobierno por todas las actuaciones que tuvo, le felicitaba, en Moscú, convencido de que la actuación del Govern en Moscú fue totalmente positiva. Eso será en otra galaxia, pero en ésta basta ver, vamos, todos los medios de comunicación, bastaba ir por cualquier sitio, por cualquier calle, por cualquier lugar para darse cuenta de que no era así. ¿Cómo pueden decir que era una actuación totalmente positiva? Y la única conclusión que obtuvo el Partido Popular es que el turismo ruso había crecido un 50% a resultas del viaje; ésta es la conclusión que obtuvieron.

Mire, yo evitaré hacer comentarios pese a que esas palabras son una clara provocación al sentido común, y me permitiría hacer cien comentarios muy duros que no haré en este trámite porque he intentado durante todos los debates que hemos tenido sobre este asunto evitarlos.

Si no votan a favor de esta moción es porque no han entendido nada de lo que ha sucedido, porque son absolutamente insensibles a lo que es un clamor en la calle. Mire, hemos pedido que se vote que es reprochable ir a prostíbulos en viajes oficiales. Señoras y señores diputados, gente de las Islas Baleares, al gobierno del Partido Popular, al Partido Popular no le parece que sea reprochable ir a prostíbulos

en viajes oficiales. Ése es el mensaje que acaban de enviar ustedes. No les parece reproable, porque eso es lo que pedimos. Nosotros pedimos que se vote que es un comportamiento inadecuado ir a prostíbulos en viajes oficiales, y ustedes no van a votar a favor de eso. Yo no sé dónde tienen el límite de la autocrítica; en ningún sitio.

Segundo, pedimos que se condene que se carguen los gastos de prostíbulo a un presupuesto público. El Partido Popular vota que no, o sea que está de acuerdo en que se carguen gastos al presupuesto público, gastos tan dudosos como éstos que acabamos de describir. ¿Por qué no pueden votar a favor de estas dos cosas?, ¿en qué les compromete? ¿No están ustedes todos de acuerdo en su fuero interno? Yo sé que sí, sé que todos ustedes están de acuerdo en que es reproable ir a prostíbulos en viajes oficiales, están todos de acuerdo a nivel personal, y están todos de acuerdo en que es reproable cargar esos gastos a un prostíbulo, están todos ustedes de acuerdo y van a votar que no, van a votar que no a estas dos cosas. ¿Por qué van a votar que no? Creo que esto merece una explicación y esa explicación creo que nos la tendría que haber dado el Sr. Marí en su intervención y no nos la ha dado, no nos ha dado ninguna explicación de esto. Lo van a tener difícil. No le bastaran desde luego ni los 10 minutos que ha tenido aquí, ni 100 minutos, ni 100 siglos para explicar que a ustedes les parece bien que en viajes oficiales se asista a prostíbulos, porque es favor de lo que van a votar ustedes, es a favor, no lo van a condenar.

El cuarto y el quinto punto de la cuestión es que las explicaciones del conseller han sido tardías, incompletas y contradictorias; yo puedo comprender que ustedes voten en contra de esto, lo puedo entender, no lo comparto y yo votaré a favor y ustedes votaran en contra, y yo lo puedo entender, lo admito. En el punto quinto, que se destituya al Sr. Conseller, ustedes votaran en contra y lo puedo entender, aunque no lo comparto, evidentemente, lo puedo entender, pero que no voten a favor de los tres primeros puntos...

Me había dejado el tercero; el tercer punto es que ese comportamiento inadecuado pero que sucedió en Moscú había perjudicado a la imagen de las Islas Baleares. Considera el Partido Popular que no ha perjudicado a la imagen de las Islas Baleares. Pero, ¡por favor!, si el mismo conseller lo decía aquí y pedía disculpas por ello, en una actitud que creo que le honra, también. ¿Pero no van a votar a favor de eso siquiera?, ¿no consideran que el caso Rasputín ha perjudicado la imagen de las Islas Baleares?

Yo no sé dónde tienen ustedes su límite. Sra. Consellera, si quiere usted salir a hablar... A mi realmente me parece lamentable que usted en un caso de éstos no esté avergonzada y callada, me parece lamentable, y si usted quiere hacer una cuestión incidental salga y hágala. Ya está bien de hablar por lo "bajini" y hacer gestos, salga y hágala. Tenía que estar avergonzada, y encima los anima. ¿Dónde vamos a ir a parar?

(Remor de veus, aplaudiments i aldarull)

Dice el Sr. Diputado del Partido Popular, el Sr. Marí, ha dicho que, bueno, que..., sobre los que fueron y los que no fueron. ¿Usted saben quiénes fueron?, fueron siete personas.

Hay una que ha reconocido que estuvo allí; fueron seis más. No se trata de ninguna prueba diabólica; lo que tendrían que haber hecho esas personas, por el honor de los que no estuvieron, es salir y decir: "Fui yo el que estuvo, y éstos no estuvieron", pero tenían que salir los siete, los siete que estuvieron, por el honor de los que no estuvieron. Ahí verá que si alguno ha sido de forma..., la gente piensa que alguno estuvo allí y no estuvo, quien le ha hecho el mal favor es el que estuvo allí y se calla, porque el que puede despejar la duda no puede ampararse en su beneficio, y quien puede despejar la duda son los siete que estuvieron allí, y éstos, si alguno de los que se está acusando a nivel popular o que existe una convicción popular de que estuvo, no estuvo, a ése le están haciendo un flaco favor los que sí estuvieron y en su cobardía se callan.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo en medio minuto, Sr. Presidente. Usted nos habla del entorno familiar y demás. No sé si se dará cuenta, Sr. Marí, de que no he hecho la menor mención en todo en debate de este asunto a cualquier cosa que pudiera herir la sensibilidad de ninguna familia, ni incluso de los que presuntamente alguien pudiera pensar que estuvieron allí, en ningún momento. He llevado buen cuidado con ello, le he dado el tratamiento más político que he podido al tema. Por eso creo que es injusto que haga usted estas referencias justo en este último momento.

Y cuando me habla de la teoría del error sobre la imputación de gastos del Sr. Alía sólo confiaba en que me dijera una cosa: ¿con qué se podía haber confundido el Sr. Alía si no había ningún otro gasto hecho fuera del hotel que no fuera el gasto del prostíbulo?, ¿con qué se podía haber confundido? No se pueden confundir dos gastos si solamente existe uno.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, procedirem a la votació. Votam.

25 vots a favor, 27 en contra, 3 abstencions. Per tant queda rebutjada aquesta moció.

III.2) Moció RGE núm. 6061/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de viabilitat del sector lleter; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3212/04.

Finalment passam al debat de la moció RGE núm. 6061/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de viabilitat del sector lleter, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3212/04. Té la paraula, pel Grup Socialista, l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats...

(Remor de veus)

...parlarem ara...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. TUR I TORRES:

Parlarem, després d'aquesta altra moció, d'agricultura, del sector agrari, de la problemàtica que té el nostre sector, i si que esper del Grup Popular, com a mínim, el mateix interès, la mateixa vehemència en defensar el sector de la nostra agricultura com ha mostrat en defensar segons quines conductes. El sector de la nostra agricultura també necessita aquest interès i aquesta vehemència. Per tant esper tenir el seu suport.

Vam veure, va quedar claríssim, entenem nosaltres, amb la interpel·lació corresponent que aquest govern no té política agrària, no té política d'agricultura, i en aquest cas concret no té política per a la ramaderia del sector lleter. Aquest govern, en el millor dels casos, improvisa accions aïllades, gestiona més o manco el dia a dia, quan no amenaça i crea incerteses i preocupació. Hem vist com ara pel tema de la calabruixada, per exemple, entenem nosaltres que està molt bé promocionar les assegurances agràries, és cert que aquesta encara és una assignatura pendent de la nostra agricultura, però creim que no es pot fer deixant tirada part d'un sector de sobte dient que no, que ara, al que no estigui assegurat, no se li compensaran les pèrdues perquè sempre s'havia fet. Entenem que probablement pugui ser una fórmula, amb el temps, a aplicar, però que no es pot fer d'aquesta manera. Continuem pensant que es continuen creant innecessàries incerteses i preocupació en el sector.

El que està clar, en qualsevol cas, és que no hi ha -va quedar clar a la interpel·lació- no hi ha un plantejament clar i decidit per afrontar els nous reptes de futur que es plantegen, com per exemple la nova PAC, com és la seguretat alimentària, la protecció del medi ambient, el benestar dels animals... Són reptes d'un futur immediat que requeriran d'importants inversions que, a un sector que avui per avui ja té tantes dificultats, li serà molt difícil afrontar. Per tant, de la interpel·lació vèiem que el Govern no sap com afrontar aquesta problemàtica que té el sector. No tens política si no tens objectius. En definitiva i en resum, no sap què té entre mans.

I mentrestant ¿què passa? Mentrestant cada dia hi ha menys explotacions, cada dia hi ha més abandonaments i, el que creim que és pitjor, es perd la confiança del sector en el futur, amb raó -entenem nosaltres- a la vista de tot això, que el sector no té confiança en la conselleria i en el Govern, i creim que per aquest camí anam malament, perquè tots no ens cansam de repetir que la nostra agricultura, a pesar de tot, és un sector estratègic que necessitam entre tots tirar endavant. Per tant no pot estendre's aquesta desconfiança en les institucions, no pot estendre's aquesta desconfiança en el futur que s'està imposant en el sector.

Però és que des del Grup Parlamentari Socialista entenem que les polítiques estan més que debatudes i estan escrites. En el mateix pla integral concertat per a l'agricultura de les Illes Balears, aprovat per aquest parlament, s'apunta el camí. En el mateix congrés rural el mateix sector planteja la problemàtica i les solucions que requereix el sector. Per tant les polítiques estan debatudes i estan escrites. El que passa és que vostès no han tengut ni la voluntat ni la capacitat d'anar a les fonts, d'anar a buscar i escoltar el sector per plantejar les solucions que el sector necessita.

Per això des del Grup Parlamentari Socialista amb aquesta moció els feim una proposta, que entenem nosaltres, i així volem que sigui, que és una proposta absolutament constructiva, una proposta rigorosa, seriosa, global, que pretén afectar el sector globalment i afrontar els problemes i les solucions necessàries per a aquest sector. Proposam que el Govern elabori un pla integral de mesures estructurals, volem insistir molt en la necessitat, i no és la primera vegada que ho deim en aquesta tribuna, d'aplicar mesures estructurals que garanteixin la viabilitat del sector en el futur; les subvencions poden ser pa per avui i fam per a demà, com s'ha demostrat amb aquest sector en concret del qual parlam.

Per tant, plantejam un pla que ha de contemplar la centralització de la gestió en la seva globalitat, un pla que vegi la globalitat del sector com a una única empresa, amb una única direcció, amb la participació del sector, però amb criteris tècnics de viabilitat; que atengui globalment, com dèiem, des de les compres de béns i d'equips i de la mateixa alimentació dels animals, un centre d'engreix, la gestió conjunta de l'alimentació del ramat, una central de comercialització conjunta, un gabinet de projectes perquè hi hagi una unitat de criteri a cadascuna de les explotacions. I el que entenem més important, en aquests moments és urgent, juntament amb l'aplicació d'aquest pla, amb el disseny i aprovació i aplicació d'aquest pla, un redisseny de totes les subvencions que estan destinades al sector. Avui per avui es reparteixen fons públics que, com hem vist, no donen cap resultat ni han donat cap resultat. Per tant, un redisseny de totes les subvencions destinades al sector i el que creim tant o més important, l'administració, amb el seu suport i el seu tutelatge, perquè fins ara l'administració s'ha dedicat a destinar fons públics a aquest sector i els resultats han estat els que han estat, amb el seu suport i el seu tutelatge l'administració ha de garantir l'aplicació i la viabilitat d'aquest pla.

Per tant, si vostès no saben molt bé què fer, com vam veure a la interpel·lació, nosaltres els proposam solucions i ho feim i ho volem fer de manera constructiva. Ja els avanç, al Grup del Partit Popular, que els acceptarem l'esmena que presenten. Nosaltres entenem que aquest pla ha de ser urgent, com deim a la nostra moció, i posàvem un termini de tres mesos; vostès diuen, proposen llevar el termini dels tres mesos; bé, el facin, l'important és que aquest sector tenguí un pla de viabilitat amb urgència, el facin amb urgència, si el poden fer amb tres mesos millor, si en necessiten sis també ho podem entendre. Per tant, els acceptarem l'esmena, però el facin amb urgència, el facin plantejant en la seva globalitat tota la problemàtica que té el sector, en aquest cas de la ramaderia lletera, i el presentin com més aviat millor, amb aquesta urgència que els deia, al Parlament, amb dos objectius: un, que pugui ser, com no pot

ser d'altra manera, debatut pel Parlament, però sobretot perquè pugui sortir d'aquest Parlament amb el màxim suport polític. El sector requereix del màxim suport i del màxim consens per treure'l endavant. Per tant, l'aprovin, el redactin com més aviat millor, el presentin amb urgència al Parlament perquè sigui possible sortir amb el màxim suport possible.

I res més, moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena, té la paraula el diputat Sr. Josep Mayans, i dir que el grup parlamentari ha presentat l'esmena de supressió, amb registre d'entrada número 6557/04. Té la paraula el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per situar la moció del Partit Socialista (...) que toca i per tal de posar en antecedents tota la qüestió i el tema a tractar, dividiré la meua intervenció en quatre parts i ara veuran immediatament per què. La primera part fa referència a la política que es fa per part de la Conselleria d'Agricultura actualment; una política o una conselleria que ha hagut de fer front, amb èxit, a episodis de llengua blava, com vostè sap, a deutes heretats de l'anterior govern, com vostè sap, i el conseller ha fet constància, ha fet menció d'això moltes vegades aquí; ha fet un pla de renovació de totes les instal·lacions que s'hagin d'adaptar a la nova PAC, com vostè ha citat aquí també; ha continuat amb el programa de millora genètica que es duia a terme i no oblidem que la cabanya avui de frisona de Balears és la millor d'Espanya. I últimament ha dotat amb 1 milió d'euros més la quota per al pla (...) de la quota lletera, perquè la gent no vengués en el mercat lliure aquesta quota i per tant es pogués recuperar, cosa molt important i molt ben rebuda pel sector.

Algunes d'aquestes mesures ja estaven adscrites o ja s'indicaven dins el PICAB, que vostè també ha citat; aquesta mesura de la millora d'explotacions era del programa 2.3; també hi havia ajudes per realitzar inversions fins a un 30% que ara cobreix la conselleria i (...) els projectes, que està dins el programa 4.1. Per tant, se segueix una política que va donar resultats i simplement és continuar la feina que tenc constància que ha estat quatre anys aturada, això és important comentar-ho.

La segona part fa referència a les actuacions que es varen fer durant els anys 99-2003, aquí m'ha costat molt trobar alguna fosa que s'hagués fet, sincerament ho dic, les dues úniques, bé, n'hi havia moltes, moltes eren deutes, perquè ni tan sols es va saber pagar les coses que es varen prometre quant a subvencions. I una cosa que es va fer, una, digna, era la fundació PRILAC, en contra de l'objectiu número 5 del PICAB, record que el PICAB el va aprovar tota aquesta cambra, PSM, PSOE, UM, tots. I no tenc més a dir en aquesta segona part, que no he trobat res més, sincerament, no he trobat res més.

La tercera part fa referència a les actuacions d'abans del 99. I em servirà aquesta tercera part per argumentar la quarta, que fa referència a la moció que vostè me presenta. El 95 es va elaborar el PICAB, el PICAB era un document de consens majoritari dins aquesta cambra, tots, i això no me cansaré de repetir-ho mai perquè va ser un dels documents més importants que van sortir d'aquí, on es veia cap on s'havia d'anar i quins problemes hi havia. La primera revisió del PICAB va ser l'octubre del 97, es va analitzar què anava bé, què anava malament i què s'havia de modificar. A la vegada es varen instaurar unes ajudes anomenades PROAGRO, dins el 97, que eren unes ajudes per animal en concepte d'ajuts a la inversió i millora de les explotacions. Fruit d'aquestes tres coses, primer PICAB, revisió i PROAGRO, es va començar, a finals d'octubre del 97, a dissenyar un pla de viabilitat dins el sector lleter que vostè me cita, o un pla estratègic, com li vulgui dir, m'és igual.

Dins d'aquestes feines que es varen començar a fer fins al 99, hi va intervenir l'anterior gerent de l'IBABSA en aquell temps, Jaume Alascoaga, nombrosos ramaders, fins al 80% de ramaders, que estaven completament d'acord en com s'anaven fent les coses; gent del PSOE, que tenc el noms apuntats aquí, si volen els ho diré; gent del PSM, estaven assabentats del que es feia, de com funcionava aquest pla de viabilitat, de l'esborrany que es començava a redactar, absolutament de tot, i no me cansaré de repetir-ho tampoc això.

Segons els coneixements que he pogut aconseguir, alguna de les línies estratègiques que avançava aquest pla són les següents, les citaré perquè supòs que vostès també podran assabentar-se d'això amb els seus col·legues, es deia la creació d'una ordiera en comú; la gestió conjunta de les primes, on les primes quedarien per als pagesos; els lots que s'engreïessin allà sortirien millor perquè estarien establats a un lloc físic únic; disminuiria el cost d'engreix; hi hauria un millor control sanitari, perquè tots estan a una banda concreta; i es crearia, la paraula és anglesa, una Unifit, és a dir, una unitat de subministrament d'aliment, de pinsos, de mescladora, vaja. Per tant, no és palla el que hi havia, hi havia un esborrany en el qual es va fer feina dos anys, del 97 al 99.

I ara passaré a la quarta part i que fa referència curiosament a la moció que me presenta vostè. Vostè me parla de compres i gestió en comú, que realment és la Unifit, centre conjunt d'alimentació animal. Me parla del centre d'engreix, que és l'ordier. Me parla del gabinet de projectes, que és el que fa la conselleria actualment. Me parla de certes coses que ja estaven dins el pla aquell que s'elaborava que es acabar o es va truncar el 99. És a dir, conclusió, a més de no seguir de manera lògica, en absolut, les línies que marcaven el document PICAB, que varen aprovar tots vostès, perquè jo encara no hi era, sobre el qual es manifestaren a favor, tant el PP com el PSM, com UM, com el PSOE, li varen donar conformitat a la revisió del 97, li varen donar conformitat quan es va començar a elaborar el pla estratègic o pla de viabilitat, com li vulgui dir; a més de tot això i de no fer res, perquè això sí que s'ha de citar, ara ens presenten una moció, on calquen de manera literal, clara, vergonyosa, tot el tema del pla de viabilitat que es va fer en aquell temps.

Jo, com vostè (...) dit abans, jo faria autocrítica, també jo en faria molta d'autocrítica, vostès han estat aturats els quatre anys, es va iniciar una feina que tot Déu hi estava a favor, el 80% dels ramaders, la varen tenir aturada quatre anys; la consellera l'ha continuada i fa una esplèndida feina i vostè ara ens presenta aquesta moció recuperant la feina del 99, siguin un poc més originals. Jo, sincerament, és una moció, com vostè ha pogut veure amb l'esmena, li donarem suport, però és d'un oportunisme polític immens.

La meua pregunta és o la pregunta que fa el nostre grup és: per què no continuarem amb el pla estratègic, tenien dos anys de feina feta, dos anys tenien de feina feta? Tenien suport del PP, tenien suport del PSM, tenien suport seu, evidentment, UM, el tenien, jo crec que més de la meitat, tenien quatre anys per desenvolupar-lo, s'haguessin penjat les medalles tots vostès si haguessin volgut. Jo, sincerament, no ho sé per què no ho varen fet, com vostè ha dit, Sr. Tur, tal vegada perquè no varen ser capaços.

I per acabar, donarem suport a la moció que se'ns presenta i, com vostè ens ha dit també ens acceptem l'esmena, així com també varem donar suport a la proposició no de llei de setembre del 2003, on també es feia referència a indústries agràries, cooperatives i altres. I això no és una qüestió política, com vostè ha dit, molt bé també, és un sector estratègic, no és una qüestió política això, això és una qüestió de seguir o de mantenir viu el sector ramader i lleter a les Balears. I donarem suport també, com és molt evident, perquè nosaltres sí que ens estimam el sector agrícola i ramader a Balears, nosaltres no feim política, nosaltres feim feina de veritat, i la responsable d'això, d'aquesta feina, és la consellera que té vostè davant i tot el govern de les cadires blaves. I més que res donam suport a la moció perquè no és, vostè no ha inventat la pólvora, és una feina que es va començar el 95, es va truncar el 99 i seguirem fent feina perquè així creim que ha de sobreviure el sector.

Jo, sincerament, feim feina i no feim política. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes, per un temps de deu minuts. En primer lloc, vol fer ús de la paraula el Grup Parlamentari Mixt? Té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, el nostre grup, per no desentonar, donarà suport a aquesta moció i donarà suport amb un entusiasme limitat, no és allò que es diu d'un entusiasme indescriptible, no, més aviat limitat. Donarem suport, i supòs que s'aprovarà per unanimitat, com se solen aprovar aquí aquests tipus de coses, i feim grans declaracions i és un sector estratègic i tothom hi està d'acord, però el sector lleter, les explotacions ramaderes del sector lleter van disminuint, es van reduint; és un sector estratègic, tots hi estam d'acord, però es van reduint de manera sistemàtica. Per tant, no acabam de tenir massa confiança, per això dic que no tenim massa entusiasme

amb aquests acords per unanimitat, sobretot quan amaguen unes diferències importants i, si no, s'ha vist amb la intervenció del representant del Grup Parlamentari Popular.

I unes preguntes, si no seria millor explicar les divergències que no fer aquestes qüestions per unanimitat, que tampoc no condueixen a grans resultats; però bé, no volem ser massa inoportuns i ho votarem també perquè l'enunciat de la moció és correcte, si això es du a terme i es du a terme de bones maneres pot tenir alguns resultats, voldríem deixar constància d'un fet de totes maneres: la ramaderia i l'agricultura, el món rural en general, tenen un gran enemic que normalment no s'explica amb aquests debats que feim sobre agricultura, que és l'especulació urbanística sobre el seu hàbitat natural, l'especulació, la utilització del sòl rústic per a altres coses que són més rendibles que no l'ús agrari del sòl rústic.

I realment estam una mica sorpresos, perquè si aquesta moció no té res de nou, està tot en marxa, però en canvi no es pot acceptar que s'aprovi, que es posi, que s'apliqui amb tres mesos i s'ha de donar un temps il·limitat, o no està tot tan en marxa o no sabem ben bé què passa, veim aquí una contradicció greu. Però bé, políticament creim que és important donar suport a aquesta moció, perquè nosaltres sí venim aquí a fer política, pensàvem que ens paguen per fer política, és una feina noble si es fa correctament, quan es va de viatge a Moscou tal vegada no, però si un ve aquí al Parlament a debatre proposicions, pensam que és política i és una feina absolutament digna i nosaltres la volem reivindicar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. "*Hagan como yo, no se metan en política*", va dir Franco als seus ministres, i segurament d'aquí deu néixer aquesta concepció negativa de la política que té la dreta, l'esquerra fa política, ells no, i és curiós que un representant d'un partit polític afirmi que no fa política. Escolti, no es diguin partit polític, es diguin partit de feina.

Hauré de, necessàriament, crec que el representant del Partit Popular no ha estat fidel a la tècnica reglamentària ni al Reglament, perquè més que fixar posició respecte d'una moció, ha interpel·lat l'anterior govern, tema que ja és habitual. I naturalment aquí s'han de respondre algunes afirmacions, es parla que el Govern actual ha hagut de fer front a les malalties. Bé, comparat amb les que hi va haver a l'anterior legislatura, de llengua blava, de vaques boges, d'una sequera terrible que va provocar un desemborsament de més de 2.000 milions de pessetes per part del Govern, allò sí que realment va condicionar la política. I realment jo he d'admetre una cosa, que no es varen poder afrontar problemes estructurals perquè s'havia de fer front al dia a dia, s'havia de donar menjar als animals perquè no es morissin, i això significava desviar pressuposts d'objectius estratègics cap a objectius immediats.

Deutes heretats? Bé, es varen trobar prop de 6 milions d'euros, 1.000 milions de pessetes d'aleshores, a l'antiga conselleria que en aquell moment es deia de Comerç, Indústria, Agricultura i Pesca. Jo crec que en quatre anys no es va retreure ni una sola vegada, és que aquí cada vegada que surten, els deutes heretats, bé, agreujats per una situació de calamitats una rera l'altra que afectaren el sector durant els quatre anys. Per favor, ja deixin de parlar-ne, paguin, com vàrem pagar nosaltres, els deutes que vàrem trobar heretats.

I bé, anem al tema: quin era el resultat del pla que s'havia arribat a dins, del PICAB de la llet, ara no me sortia el nom? Idò el resultat és que, al marge del pla que s'havia consensuat dins el Parlament, s'havien d'assignar unes subvencions anuals de més de 400 milions de pessetes, en pessetes de l'any 99, mitjançant el PROAGRO o mitjançant les ajudes a la farratgeres, per donar suport a un sector que seguia agonitzant. I el problema és que tots els recursos públics, i al sector lleter, me corregirà la consellera, però jo crec que al sector lleter hi deuen anar prop de 5 milions d'euros anuals o més, el problema és que aquests 5 milions d'euros no repercuteixen damunt el ramader, sinó que aquestes injeccions econòmiques, via les subvencions anuals, via convocatòria ordinària, via l'extraordinària que va resultar el PROAGRO, el que feien era anar a les empreses lleteres, que baixaven els preus. I una subvenció que podia significar un increment de 5, 6 pessetes per litre al ramader, que és la vida o la mort, al final acabaven per afavorir les indústries lleteres i és el que fa crear una indústria que romp el monopoli, que romp el pacte de preus que hi havia dins les indústries i aconseguix el miracle, només amb l'anunci, que s'ha mantingut fins aquest temps, d'augmentar 6 pessetes per litre als ramaders.

I això és la vida, això és una cosa que deia el president del Govern, encertadament al seu debat, això són expectatives. De vegades, els sectors econòmics, més que subvencions el que volen són expectatives de futur, i PRILAC va crear una expectativa de futur als ramaders, mitjançant aquest preu que va ser la vida, 6 pessetes per litre més significa que les nostres explotacions ja són rendibles; que podem mirar el futur amb optimisme; que podem acudir a les convocatòries d'ajudes per modernitzar les nostres instal·lacions, però si no hi ha expectativa de preu ningú arrisca uns recursos econòmics per modernitzar les seves instal·lacions.

I s'ha frustrat l'expectativa amb missatges negatius, perquè el Govern no pot anar a una ampliació de capital de 10 milions de pessetes, quan el PROAGRO ens deu costar 450 milions de pessetes, una ampliació de capital de 10, 12 milions de pessetes, que imaginem-nos que l'haguéssim de fer cada any, quin rendiment dona, 10 milions de pessetes a una empresa pública, 120 milions de pessetes mitjançant un increment de preus en el sector, que respira i que veu el futur amb optimisme. Però aquests 10 milions de pessetes són qualificats per la consellera d'un pou sense fons; 430 milions d'un PROAGRO no és un pou sense fons, 10 milions d'una ampliació de capital és tirar els doblers a un pou sense fons, quan dona una rendibilitat de 6 pessetes per litre als ramaders.

Quin ha estat el resultat de la bona feina, que deia el Partit Popular, que ja es comencen a veure resultats? Que tanquen més vaqueries que mai i una bona mesura ha estat incentivar

que la quota es vengui a l'administració per a no perdre quota a nivell de Balears, però si la conselleria ha disposat aquesta mesura, d'1 milió d'euros per incentivar la venda de les quotes a l'administració és perquè les quotes es venen; on són els resultats? Mai no s'havien tancat les vaqueries al ritme que s'estan tancant ara, venguin la quota a privats o venguin la quota a les administracions. Per tant, el PICAB no funciona, el PICAB no ha funcionat i ens deguérem equivocar i ens deguérem equivocar tots, però el PICAB no funciona. I, o diguem al sector ramader, al sector vaquí, que no té futur, o facem actuacions.

La veritat, el nostre grup no té massa fe en aquest pla, però cosa s'ha de fer i pensam que és donar un missatge positiu al sector, i pensam que és donar un vot de confiança a la conselleria, que no hi volem fer partidisme amb aquesta conselleria, política tota la del món, partidisme no n'hi volem fer, política tota la del món. Mirin, si això serveix per dir que el Parlament ha aprovat instar el Govern a fer un pla i això és un missatge positiu per al sector, benvingut sigui. I si això significa esperonejar la conselleria i tot el seu equip perquè faci feina per al futur d'aquest sector, benvingut sigui, no hi tenim massa fe, però votarem a favor d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Malgrat el Grup Socialista ha manifestat que acceptava l'esmena, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Com ja havia anunciat que acceptariem l'esmena, només per algunes contradiccions. Home, diu el portaveu del Partit Popular que no volen fer política, que volen fer feina. Si és que aquest és el problema, en primer lloc que vostès entenen malament això de la política, li ha dit molt bé el Sr. Sampol, però és que vostè a la seva intervenció ha començat o s'ha limitat a fer una relació d'accions aïllades i puntuals, o sigui confirmant que, com he denunciat jo i com vam veure a la interpel·lació, no tenen política, en positiu, en lletres majúscules, polítiques per als sectors. O sigui, si hi ha polítiques clares i ho tenen clar, a continuació podran posar-se a fer feina, si no l'únic que fan és improvisar i ja veim quins són els resultats. I per això la nostra moció, d'allò més constructiva amb una proposta política per al sector.

Home, també me diu que ens hem limitat a copiar, ha dit, de manera vergonyosa, un pla que ja existia abans del 99; home, tant de bo idò que l'hem copiat i l'hem presentat amb una moció, perquè a la interpel·lació no se'n va parlar, a la interpel·lació no es va dir res de polítiques, amb majúscula, li insistesc, per al futur del sector. Si ara, gràcies a aquesta proposta del Grup Parlamentari Socialista, vostès han trobat un pla que és pràcticament igual i pensen aplicar-lo, doncs benvinguda sigui la moció i l'apliquin; com li deia, el portin al Parlament, el debatrem i que surti, com també deia el Sr. Sampol, amb el màxim consens possible, perquè el que sí volem en aquest Parlament és fer polítiques, en aquest cas per

al sector agrari i, a ser possible, amb el màxim consens. I no digui, com ha dit, que hi havia un pla abans del 99, que llavors es va aturar, perquè això no és cert, ja li ha dit el Sr. Sampol que es va haver de fer front a moltes contingències que van sortir, com malalties, no ara, que hi ha hagut un petit brot de llengua blava i ja sembla que és l'únic tema que té la conselleria per parlar, sinó que hi va haver diferents malalties i molt greus, igualment que les sequeres, i així i tot es va impulsar part, faltava completar-ho amb la globalitat, entenem nosaltres, es va impulsar part de la solució que es plantejava en aquest pla, com és la central lletera que, com s'ha dit, ha donat un bon resultat, en política de preus ho ha demostrat clarament, però que vostès volen dinamitar, ja ho han anunciat, i per això els deia jo la desconfiança que creen contínuament en el sector. I és un sector que no està precisament per aquestes incerteses i inseguretats, sinó tot el contrari.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Senyores i senyors diputats, procedirem a la votació, passam a votar.

56 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Per tant, s'aprova per unanimitat.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 38, de dia 28 de setembre del 2004.

A la pàgina 1697, l'enunciat del punt III.2) ha de dir:
Proposició no de llei RGE núm. 3632/04.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS